

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97, annettu 20 päivänä toukokuuta 1997, maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 951/97, annettu 20 päivänä toukokuuta 1997, maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamisesta 22
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 952/97, annettu 20 päivänä toukokuuta 1997, tuottajaryhmistä ja niiden liitoista 30

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 950/97,

annettu 20 päivänä toukokuuta 1997,

maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2328/91 ⁽⁴⁾ on muutettu merkittävästi useaan kertaan; muutettaessa vielä uudelleen tätä asetusta olisi selvyiden ja järjestyksen vuoksi muotoiltava kyseiset säännökset uudelleen; lisäksi olisi yksinkertaistettava ja yhtenäisyyden vuoksi sisällytettävä vuoristoalueiden ja eräiden epäsuotuisien alueiden maataloudesta 28 päivänä huhtikuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 75/268/ETY ⁽⁵⁾ samaan asetukseen,
- 2) rakennnerahastojen päämäärästä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään ja Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 24 päivänä kesäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY)

N:o 2052/88 ⁽⁶⁾ 1 artiklan mukaisesti yhteisön tehtävänä on erityisesti rakennnerahastojen kautta tukea ETY:n perustamissopimuksen 130 ja 130 c artiklassa esitettyjen yleisten tavoitteiden toteuttamista edistämällä viiden päätavoitteen saavuttamista; Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosaston tehtävänä on edistää maaseudun kehittämistä nopeuttamalla yhteisen maatalouspolitiikan uudistukseen liittyvää maatalouden rakenteiden sopeuttamista,

- 3) EMOTR:n osallistumista 5 a tavoitteen toteuttamiseen säädellään asetuksen (ETY) N:o 2052/88 täytäntöönpanosta rakennnerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 19 päivänä joulukuuta 1988 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 4253/88 ⁽⁷⁾ sekä asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosaston osalta 19 päivänä joulukuuta 1988 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 4256/88 ⁽⁸⁾;

- 4) tällä asetuksella säädetyn yhteisen toiminnan on toisaalta sovittava yhteen muiden horisontaalisten toimenpiteiden kanssa, joista on päätetty 5 a tavoitteen saavuttamiseksi; toisaalta se kuvastaa

⁽¹⁾ EYVL N:o C 115, 19.4.1996, s. 34.

⁽²⁾ Lausunto annettu 13 päivänä toukokuuta 1997 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL N:o C 204, 15.7.1996, s. 38

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 218, 6.8.1991, s. 1. asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 409/97 (EYVL N:o L 62, 4.3.1997, s. 4).

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 128, 19.5.1975, s. 1. direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 185, 15.7.1988, s. 9. asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3193/94 (EYVL N:o L 337, 24.12.1994, s. 11).

⁽⁷⁾ EYVL N:o L 185, 15.7.1988, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3193/94 (EYVL N:o L 337, 24.12.1994, s. 11).

⁽⁸⁾ EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 25. asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2085/93 (EYVL N:o L 193, 31.7.1993, s. 44).

- maatalouden rakennetta koskevan yhteisön politiikan tiettyjä periaatteita, joita voidaan yleisesti soveltaa kaikkeen rahastojen toimintaan,
- 5) perustamissopimuksen 39 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa mainittuja yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita ei ole mahdollista saavuttaa, jollei maataloutta tueta sen rakenteiden tehokkuuden parantamisessa erityisesti niillä alueilla, jotka kärsivät erityisen polttavista ongelmista,
- 6) maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantaminen on yhteisen maatalouspolitiikan kehittämisen korvaamaton osa; tämän vuoksi sen olisi perustuttava yhteisön suunnitelmaan ja perusteisiin,
- 7) maatalouden rakenteellisten ongelmien moninaiset syyt, erilainen luonne ja eri vakavuusaste voivat edellyttää ratkaisuja, jotka poikkeavat toisistaan eri alueilla ja joita voidaan käsitellä uudelleen ajan myötä; kunkin kyseisen alueen yleistä taloudellista ja sosiaalista kehitystä on edistettävä,
- 8) maatalouden markkinatilanne on muuttunut ja muuttuu edelleen yhteisen maatalouspolitiikan uudelleensuuntaamisen vuoksi, joka johtuu tarpeesta vähentää tuotantoa asteittain niillä aloilla, joilla on ylituotantoa,
- 9) rakennepolitiikan on tässä yhteydessä osaltaan tuettava maanviljelijöiden sopeutumista uuteen tilanteeseen ja lievennettävä vaikutuksia, joita uudella markkina- ja hintapolitiikalla voi olla erityisesti maatalouden tuloihin,
- 10) yhteisellä maatalouspolitiikalla on aina pyrittävä maatilojen tehokkuuden ja kilpailukyvyn lisäämiseen, jotta Euroopan maatalous voisi pysyä maailmanmarkkinoilla; jos markkinapolitiikan avulla on varmistettava tarpeelliset sopeutukset yhteisön maatalouden kilpailukyvyn varmistamiseksi pitkällä aikavälillä, rakennepolitiikan avulla on myös vaikutettava siihen vahvistamalla tuotannon ja kaupanpitämisen rakenteita kuitenkin siten, ettei maataloustuotannon voimavarojen ja ennakoitavien markkinoiden keskinäinen epätasapaino samalla kasva,
- 11) maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamiseksi on tarkoituksenmukaista jättää jäsenvaltioiden ratkaistavaksi, toteuttavatko vai jättävätkö ne toteuttamatta ja miten ne soveltavat erilaisissa olosuhteissa, viljelijöidensä erityistilanteen huomioon ottaen, tässä asetuksessa säädetyn yhteisen toiminnan mukaisia toimenpiteitä, ottaen kuitenkin huomioon sektorikohtaiset rajoitukset ja kiellot sekä valtiontukea koskevat säännöt,
- 12) yhteisön maatalouden rakenteelle on luonteenomaista suuri määrä maatiloja, joilta puuttuu rakenteelliset edellytykset kohtuullisiin tuloihin ja elinolosuhteisiin,
- 13) tulevaisuudessa ainoastaan ne maatilat voivat mukautua talouden kehitykseen, joissa viljelijöillä on riittävä ammatillinen pätevyys ja joiden kannattavuutta seurataan kirjanpidon ja kehittämissuunnitelman avulla,
- 14) yhteisön investointituen tarkoituksena on uudenaikaistaa maatiloja ja parantaa niiden elinvoimaisuutta maataloustuotantoa järkiperaistettaessa; tämän rakennepolitiikan osan mukauttamisen on mahdollistettava maatalouden uudenaikaistaminen ja monipuolistaminen siten, että se sopii yhteen ylituotannon rajoittamistoimenpiteiden kanssa,
- 15) yhteisön investointitukea saadakseen viljelijän on tavallisesti oltava päätoiminen maanviljelijä, toisin sanoen hänen on käytettävä vähintään puolet työajastaan tilan maataloustöihin ja saatava tilasta vähintään puolet tuloistaan; investointitukea olisi kuitenkin myönnettävä myös muille henkilöille kuin päätoimisille viljelijöille, jos kyseiset henkilöt harjoittavat tilallaan metsätaloutta, matkailua, kotiteollisuutta, ympäristönsuojelua tai maaseutuympäristön säilyttämistä,
- 16) investointituki on suunnattava tiloille, jotka ovat suurimman avun tarpeessa,
- 17) maatilarakenteen mukauttamisessa tuottavuutta lisäämällä, mikä näkyy tuotannon kasvamisena, on ylitsepääsemättömiä ongelmia useiden maataloustuotteiden markkinatilanteen vuoksi; investointitukea ei ole tarkoitettu ainoastaan tuotantokyvyn lisäämiseen, vaan myös tuotanto-olosuhteiden laa-

- dulliseen parantamiseen; on ilmeisesti tarpeellista keskittää tämä tuki investointeihin, jotka mahdollistavat tuotantokustannusten alentamisen ja työ- ja elinolosuhteiden parantamisen tai joiden tarkoituksena on uudenlaiseen tuotantoon siirtyminen; tällaista tukea voidaan myöntää myös investointeihin, joiden tarkoituksena on tulolähteiden monipuolistaminen, erityisesti matkailun, kotiteollisuuden tai tilan tuotteiden valmistuksen ja suoramyyntin avulla, sekä investointeihin, joiden tarkoituksena on karjankasvatuksen hygienian ja eläinten hyvinvoinnin parantaminen sekä ympäristönsuojelu ja sen tilan parantaminen,
- 18) lisäksi tavoite tasapainon saavuttamisesta yhteisön markkinoilla edellyttää, että investointitukien myöntämiselle asetetaan erityisiä edellytyksiä sianlihan-, maidon- ja naudanlihantuotannon aloilla samoin kuin muna- ja siipikarjanliha-alalla,
- 19) nuorille viljelijöille myönnettävät erityisedut voivat helpottaa sekä tilanpidon aloittamista että sen jälkeistä tilan rakenteellista mukauttamista,
- 20) kirjanpito on välttämätöntä maatalojen rahoituksellisen ja taloudellisen tilanteen oikeaksi arvioimiseksi erityisesti niillä tiloilla, joita uudenaikaistetaan; rahoituksellinen kannustin voi edistää kirjanpitoa,
- 21) tuotannon järkipäätämiseksi ja elinolosuhteiden parantamiseksi olisi myös edistettävä sellaisten maatalojen ryhmittymien muodostamista, joiden tavoitteena on tilojen välinen keskinäinen avunanto, mukaan lukien uuden teknologian sekä ympäristöä suojelevien ja sen tilaa parantavien sekä maaseutu ympäristöä säilyttävien työmenetelmien käyttö, sekä sellaisten ryhmittymien muodostamista, jotka ottavat käyttöön vaihtoehtoisia viljelymenetelmiä tai toteuttavat järkipäätämistä maatalouden tuotantovälineiden yhteiskäyttöä tai yhteistuotantoa,
- 22) samassa yhteydessä olisi myös kannustettava lomitusta- ja neuvontapalveluja järjestävien maatalousalan yhteenliittymien muodostamista,
- 23) neuvosto vahvistaa yhteisön luettelot epäsuotuisista maatalousalueista, joita koskevat tuotanto-olosuhteisiin mukautetut erityistoimenpiteet on toteutettava yhteisön tasolla erityisesti luontaisten tuotantoedellytysten huomioon ottamiseksi ja kohtuullisten tulojen varmistamiseksi näiden alueiden viljelijöille,
- 24) näiden alueiden maataloudelle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi voi olla välttämätöntä, että epäsuotuisilla alueilla pysyvästi maanviljelyä harjoittaville viljelijöille myönnetään vuosittain tukea, jolla korvataan mainituista luonnonolosuhteista johtuvat pysyvät haitat; tuen määrä olisi jätettävä jäsenvaltioiden päätettäväksi haitan suuruuden, taloudellisen tilanteen sekä tilojen tulojen perusteella eri tyyppisille alueille asetettuja tuen määrää ja tuotantosuuntia koskevia rajoituksia ja edellytyksiä noudattaen,
- 25) markkinoiden tasapainoon ja ympäristön suojeeluun kohdistuvien haittojen lieventämiseksi korvaus olisi erityisesti rajoitettava 1,4 elänyksikköön (EY) / hehtaari tilan kokonaisrehualaa kohti; lisäksi tilakohtaisen yhteisön tuen enimmäismäärän osalta olisi hallinnollisten vaikeuksien voittamiseksi yhteisön toimet kohdistettava niitä eniten tarvitseviin tiloihin, toisin sanoen rajoittamalla yhteisön tuki 120 yksikköön,
- 26) maatalojen järkipäätäminen ja tarve säilyttää maaseutu ympäristö edellyttävät tuen myöntämistä epäsuotuisilla alueilla toteutettaviin yhteisiin investointihankkeisiin, jotka liittyvät erityisesti rehuntuotantoon sekä haka- ja vuoristolaitumien parantamiseen ja varustamiseen,
- 27) maatalouden kehitys ja erikoistuminen edellyttävät nykyiseltä maatalousväestöltä tarkoituksenmukaista yleistä, teknistä ja taloudellista koulutusta, erityisesti kun on kyse uusista hallinnon, tuotannon tai kaupanpitämisen suuntaksista sekä nuorista viljelijöistä, jotka ovat aloittamassa tilanpitoa tai ovat äskettäin aloittaneet sen,
- 28) ammatilliseen koulutukseen ja täydennyskoulutukseen, erityisesti osuuskuntien ja tuottajaryhmien johtajien ja hoitajien koulutukseen, käytettävissä olevien varojen riittämättömyys on esteenä maatalousrakenteiden mukauttamiseen liittyvissä ponnisteluissa monilla alueilla,
- 29) rakennerahastojen uudistusperiaatteiden ja erityisesti asetuksen (ETY) N:o 2052/88 5 ja 11 artiklan mukaisesti EMOTR osallistuu jäsenvaltioille aiheu-

tuneiden menojen rahoitukseen; yhteisön osarahoituksen määrä voi vaihdella mainitun asetuksen 13 artiklassa tarkoitettujen perusteiden ja rajojen mukaisesti; komissio määrittää nämä määrät,

- 30) jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus säätää hallintoa koskevista lisäedellytyksistä tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden toteuttamiseksi,
- 31) maatalousrakenteiden parantumisen helpottamiseksi tietyillä alueilla, on tarpeen säätää joistakin lainsäädännön tilapäisistä mukautuksista, joiden tarkoituksena on nopeuttaa maatalousrakenteiden mukauttamista yhteistä maatalouspolitiikkaa uudistettaessa,
- 32) säännöllisesti toistuvien lisäysten selventämiseksi ja työn helpottamiseksi on tarkoituksenmukaista esittää tukimäärät liitteessä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

Puitteet yhteiselle toiminnalle

1 artikla

Maatalouden rakenteiden mukauttamisen nopeuttamiseksi yhteisössä asetuksen (ETY) N:o 2052/88 1 artiklassa määritetyn 5 a tavoitteen mukaisesti otetaan käyttöön asetuksen (ETY) N:o 4256/88 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteinen toiminta, joka jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön ja jonka tavoitteena on:

- a) edistää tuotannon ja markkinoiden välisen tasapainon parantamista,
- b) edistää maatilojen tehokkuuden parantamista vahvistamalla ja järjestämällä uudelleen niiden rakenteita sekä edistämällä sivuelinkeinoja,
- c) säilyttää maatalousyhteisö elinvoimaisena ja siten edistää maaseutualueiden yhteiskuntarakenteen kehitystä varmistamalla viljelijöille kohtuullinen elintaso mukaan lukien luonnonhaittojen vaikutusten korvaaminen epäsuotuisilla maatalousalueilla,

- d) edistää ympäristönsuojelua ja maaseutuympäristön säilyttämistä, mukaan lukien maatalouden voimavarojen kestävä säilyttäminen.

2 artikla

EMOTR:n ohjausosasto, jäljempänä 'rahasto' osallistuu yhteiseen toimintaan kuuluvien kansallisten tukijärjestelmien rahoitukseen korvaamalla osan jäsenvaltioiden menoista, jotka aiheutuvat:

- a) toimenpiteistä, jotka liittyvät maataloilla toteutettaviin investointeihin, erityisesti tuotantokustannusten alenemiseksi, viljelijöiden elin- ja työolosuhteiden parantamiseksi, toiminnan monipuolistamiseksi, mukaan lukien tilan tuotteiden suoramyynti, sekä luonnonympäristön säilyttämiseksi ja suojelemiseksi,
- b) toimenpiteistä, joilla kannustetaan nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamista,
- c) maataloja hyödyttävistä toimenpiteistä, jotka liittyvät kirjanpidon käyttöönottoon sekä useita tiloja hyödyttävien ryhmittymien muodostamiseen sekä palvelujen ja muiden toimintojen tarjoamiseen,
- d) toimenpiteistä, joilla ylläpidetään maatalouden tuloja ja säilytetään elinvoimainen maatalousyhteisö epäsuotuisilla maatalousalueilla korvaamalla maataloustukien avulla luonnonhaittoja,
- e) ammattikoulutukseen liittyvistä toiminnoista, jotka liittyvät a—c alakohdissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

3 artikla

Yhteisö osallistuu tässä asetuksessa säädettyjen tukien rahoitukseen niiden varojen rajoissa, jotka ovat käytettävissä asetuksen (ETY) N:o 2052/88 12 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna jaon perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 32 artiklan 3 kohdan soveltamista.

Jäsenvaltiot voivat tätä varten käytettävissä olevien varojen mukaan rajoittaa hakijoiden oikeutta saada näitä tukia.

II OSASTO

Maatilojen investointituki

4 artikla

Edistääkseen maatilojen tulotason sekä elin-, työ- ja tuotanto-olosuhteiden parantamista jäsenvaltiot voivat ottaa

käyttöön yhteisen toiminnan mukaisesti maatiloja koskevan investointitukijärjestelmän.

5 artikla

1. Investointitukijärjestelmä koskee niitä maatiloja, joiden viljelijä:

a) harjoittaa maataloutta päätoimisesti.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin soveltaa tukijärjestelmää niihin osa-aikaisiin viljelijöihin, joiden kokonaistulosta vähintään 50 % tulee tilalla harjoitetusta maata ja metsätaloudesta, matkailusta tai kotiteollisuudesta tai maaseutuympäristön säilyttämiseen tähtäävästä julkisvaroin tuettavasta toiminnasta, jos suoraan maataloudesta saatavat tulot ovat kuitenkin vähintään 25 % viljelijän kokonaistuloista ja maatilan ulkopuolella käytettävä työaika ei muodosta yli puolta viljelijän kokonaistyöajasta,

b) omaa riittävän ammattitaidon,

c) esittää tilan kehittämissuunnitelman. Tässä suunnitelmassa on osoitettava, että investoinnit ovat tilan ja sen taloudellisen tilanteen kannalta perusteltuja ja että investoinnin toteuttaminen johtaa tämän tilanteen pysyvään parannukseen,

d) sitoutuu pitämään yksinkertaistettua kirjanpitoa, jossa vähintään:

- kirjataan tulot ja menot sekä säilytetään tositteet,
- laaditaan vuosittain tase maatilan varoista ja veloista.

2. Tukijärjestelmä rajoitetaan koskemaan maatiloja, joiden työtulo henkilötyöyksikköä (HTY) kohden on pienempi kuin 1,2 kertaa 3 kohdassa tarkoitettu viitetulo.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi rajoittaa tukijärjestelmän koskemaan perheviljelmän luonteisia tiloja.

3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava viitetulo tasolle, jolla se ei ole suurempi kuin alueen muiden kuin maatalouden työntekijöiden saama keskimääräinen bruttopalkka.

4. Tilan kehittämissuunnitelma sisältää vähintään:

- a) selostuksen lähtötilanteesta,
- b) selostuksen tilanteesta ennakoituun talousarvioon perustuvan suunnitelman toteuttamisen jälkeen,

c) ilmoituksen aiotuista toimenpiteistä ja erityisesti suunnitelluista investoinneista.

5. Jäsenvaltioiden on määriteltävä käsite 'päätoiminen viljelijä'.

Tämän määritelmän on luonnollisten henkilöiden osalta sisällettävä ainakin edellytys, että maatilalta saatu tulo muodostaa vähintään 50 % viljelijän kokonaistuloista ja että tilan ulkopuolinen työaika on vähemmän kuin puolet viljelijän kokonaistyöajasta.

Jäsenvaltioiden on toisessa alakohdassa mainitut perusteet huomioon ottaen määriteltävä mainittu käsite, kun on kyse muista kuin luonnollisista henkilöistä.

6. Jäsenvaltioiden on määriteltävä viljelijän ammatillista pätevyyttä arvioitaessa huomioon otettavat perusteet ottaen huomioon tämän saama maatalousalan koulutuksen taso ja/tai ammattikokemuksen vähimmäispituus.

6 artikla

1. Turkijärjestelmä voi käsittää investoinnit, joiden tarkoituksena on:

- a) tuotteiden laadun parantaminen ja tuotannon uudelleen suuntaaminen markkinoiden tarpeiden mukaisesti ja tarvittaessa yhteisön laatuvaatimuksiin mukauttamiseksi,
- b) tilan toimintojen monipuolistaminen erityisesti harjoittamalla matkailua, kotiteollisuutta tai maatilan tuotteiden valmistusta ja suoramyyntiä,
- c) tilan mukauttaminen tuotantokustannusten alentamiseksi ja energiansäästön toteuttamiseksi,
- d) elin- ja työolosuhteiden parantaminen,
- e) karjankasvatuksen hygienian parantaminen sekä eläinten hyvinvointia koskevien yhteisön vaatimusten tai, jos tällaisia vaatimuksia ei ole, kansallisten sitä koskevien vaatimusten noudattaminen, kunnes yhteisön vaatimukset vahvistetaan,
- f) ympäristönsuojelu ja ympäristön tilan parantaminen.

2. Investointituki voidaan evätä tai sitä rajoittaa, jos kyseisten investointien vuoksi sellaisten tuotteiden, joille ei löydy tavanomaisia markkinoita, tuotanto tilalla kasvaa.

Neuvosto päättää määränemmistöllä komission ehdotuksesta tarvittavista toimenpiteistä ja määrittelee erityisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tuotteet.

3. Tukea ei myönnetä maidontuotantoon liittyviin investointeihin, joiden vaikutuksesta maito- ja maitotuotealan lisämaksua koskevien sääntöjen mukaisesti määritetty viitemäärä ylitetään, jollei ylimääräistä viitemäärää ole etukäteen myönnetty tai saatu edellä mainittujen sääntöjen mukaisen siirron kautta.

Näissä tapauksissa tukea myönnetään, jos investointi ei nosta lypsylehmien lukumäärää yli 50:een henkilötyöyksikköä (HTY) kohden ja yli 80:een tilaa kohden tai, jos tilan työpanos on enemmän kuin 1,6 henkilötyöyksikköä, lypsylehmien lukumäärää yli 15 prosentilla.

4. Investointeihin, joiden seurauksena sikapaikkojen lukumäärä kasvaa, ei myönnetä tukea.

Yksi emakkopaikka vastaa kuutta ja puolta lihasikapaikkaa.

Jos kehittämissuunnitelmassa edellytetään investointeja sianlihan tuotantoon, tuen myöntäminen edellyttää lisäksi, että suunnitelman toteuttamisen jälkeen vähintään 35 % vastaava määrä tilalla käytettävästä sianrehusta voidaan tuottaa kyseisellä tilalla.

Komissio voi asetuksen 30 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti antaa jäsenvaltiolle luvan poiketa näistä edellytyksistä poikkeustapauksissa ja ainoastaan sellaisten investointien osalta, joilla pyritään vähentämään eläinten ulosteiden päästöjä ja poistamaan nykyisten tilojen liete-lantaa, jos näillä investoinneilla saavutetaan ympäristön-suojelun kannalta parempi tulos kuin olisi saavutettu poikkeamatta edellytyksistä ja jos ne eivät missään tapauksessa johda tuotantokapasiteetin kasvuun.

5. Naudanlihan tuotantoon myönnettävä investointituki, lukuun ottamatta ympäristönsuojeluun sekä karjankasvatuksen hygieniaan ja eläinten hyvinvointiin ilman tuotantokapasiteetin kasvuun liittyvää tukea, rajoitetaan kotieläinyrityksiin, joissa lihakarjan eläintiheys on suunnitelman viimeisenä vuonna enintään 3, 2,5 ja 2 eläinyksikköä (EY) nautakarjatuotannon rehuhehtaaria kohden niiden suunnitelmien osalta, jotka päättyvät vastaavasti vuosina 1994, 1995 ja 1996 tai myöhemmin. Näitä 2,5 ja 2 eläinyksikön enimmäismääriä sovelletaan ainoastaan 1 päivästä tammikuuta 1994 alkaen jätettyihin hakemuksiin.

Jos maatilalla pidettävien ja eläintiheyden määrittämisessä naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päi-

vänä kesäkuuta 1968 annetun asetuksen (ETY) N:o 805/68⁽¹⁾ 4 g artiklan 1 kohdan mukaisesti huomioon otettavien eläinten määrä on enintään 15 KY, sovelletaan 3:n KY:n enimmäismäärää hehtaaria kohti.

Eläinyksikköjen (EY) muuntotaulukko esitetään liitteessä II.

6. Tukea ei myönnetä muna- ja siipikarjatalouden investointeihin, paitsi ympäristönsuojelua sekä karjankasvatuksen hygieniää ja eläinten hyvinvointia koskeviin investointeihin edellyttäen, etteivät ne lisää kapasiteettia.

7 artikla

1. Investointitukijärjestelmään kuuluu kehittämissuunnitelman toteuttamista varten tarvittavien investointien tukeminen avustuksena tai vastaavana korkotukena tai lyhennysten lykkäämisinä tai näiden yhdistelminä, lukuun ottamatta kustannuksia, jotka liittyvät:

- a) maanhankintaan,
- b) elävien sikojen, siipikarjan ja teurasvasikoiden hankintaan.

Elävän karjan hankinnan osalta voidaan korvata ainoastaan kehittämissuunnitelman mukainen ensimmäinen osto.

Tukijärjestelmään voi kuulua lainojen ja niiden korkojen takauksen täydentäminen, jos lainan vakuus ja henkilötakaus ovat riittämättömät.

2. Tuen kokonaismäärä prosentteina kokonaisinvestoinnista saa olla:

- a) epäsuotuisten alueiden osalta enintään:
 - 45 prosenttia investoinneissa kiinteään omaisuuteen, mukaan lukien vuokramaalla olevat rakennukset ja rakennelmat,
 - 30 prosenttia muissa investoinneissa;
- b) muiden alueiden osalta enintään:
 - 35 prosenttia investoinneissa kiinteään omaisuuteen, mukaan lukien vuokramaalla olevat rakennukset ja rakennelmat,
 - 20 prosenttia muissa investoinneissa.

3. Avustus voi koskea investoinnin kustannuksia enintään liitteen I mukaiseen määrään asti. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa liitteessä ilmoitettuja määriä alhaisemmat rajat.

Jos tukea ei myönnetä avustuksena, jäsenvaltioiden on laadittava vuosittain taulukko, josta ilmenee tuen määrä

⁽¹⁾ EYVL N:o L 148, 28.6.1968, s. 24. asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 894/96 (EYVL N:o L 125, 23.5.1996, s. 1).

prosentteina investoinnin arvosta ottaen huomioon korkotukea saamattomien lainojen keskimääräinen vuosikorko, korkotuen suuruus, laina-aika, korkotuki ja lyhennysten lykkäykset ja kaikki muut tekijät, joita käytetään tuen ilmaisemisessa avustusta vastaavin käsittein.

Jäsenvaltiolle voidaan 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen antaa lupa myöntää määrääjäksi tukea, jonka taso on tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tasoa suurempi, jos kyseisen jäsenvaltion pääomamarkkinoiden tila sitä edellyttää.

8 artikla

Kehittämissuunnitelmia voidaan hyväksyä edunsaajaa kohden enintään kolme kuuden vuoden aikana. Osarahoituskelpoisten kokonaisinvestointien määrä rajoitetaan liitteessä I esitettyihin määriin.

9 artikla

1. Kehittämissuunnitelma voi koskea yksittäistä maatilaa tai usean maatilan muodostamaa yhteenliittymää, jonka tarkoituksena on kaikkien näiden tilojen tai niiden osan yhteensulauttaminen.

2. Yhteenliittymän kehittämissuunnitelman on katettava yhteenliittymään kuuluva tila ja tarvittaessa myös tilojen osat, jotka jäävät yhteenliittymän jäsenten hallintaan.

3. Jäsenvaltiot voivat myöntää investointitukea yhteenliittymille, jos vähintään kaksi kolmasosaa yhteenliittymän jäsenistä täyttää 5 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

4. Edellä 6 artiklan 3 kohdassa, 7 artiklan 3 kohdassa ja 8 artiklassa tarkoitettuja kotieläinten enimmäisrajoja tai määriä voidaan, vesiviljelyä lukuun ottamatta, korottaa kertomalla ne yhteenliittymään kuuluvien jäsentilojen lukumäärällä.

Nämä määrät saavat kuitenkin olla enintään:

— kaksisataa lehmää,

— liitteen I mukaiset määrät,

yhteenliittymää kohden mukaan lukien tarvittaessa tilojen osat, jotka jäävät yhteenliittymän jäsenten hallintaan.

5. Komissio voi 30 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti antaa jäsenvaltioille luvan myöntää investoin-

nitukea vahvistetuilla edellytyksillä yhteenliittymille, maatalousosuuskunnille ja samankaltaisille yhteisöille, joiden ainoana tehtävänä on hoitaa maatilaa. Samalla komissio määrittää erityiset edellytykset tuen myöntämiseksi tällaisille osuuskunnille ja yhdistyksille sekä yhteenliittymille säädettyjen investointien määrän ylittämisen edellytykset ja rajat.

6. Jäsenvaltioiden on säädettävä edellytykset, jotka yhteenliittymien on täytettävä, ja erityisesti niiden:

- a) oikeudellinen muoto,
- b) vähimmäiskesto, jonka on oltava vähintään kuusi vuotta,
- c) pääoman muodostus,
- d) jäsenten osallistuminen yhteenliittymän hallintaan.

III OSASTO

Nuorten viljelijöiden erityistuet

10 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea ensimmäistä tilanpidon aloittamista varten nuorille viljelijöille, jotka eivät vielä ole täyttäneet 40 vuotta, jos:

- a) nuori viljelijä ryhtyy maatilan isännäksi; maatilan isännäksi ryhtymisenä pidetään sitä, että viljelijä ottaa kokonaan tai osittain verotuksellisen ja siviilioikeudellisen vastuun tilan hallinnosta ja saa kyseisessä jäsenvaltiossa tilan itsenäisen johtajan sosiaalisen aseman,
- b) nuori viljelijä ryhtyy päätoimiseksi viljelijäksi tai aloittamaan tilanpidon osa-aikaisena viljelijänä ryhtyy harjoittamaan maataloutta päätoimisesti. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää tätä tukea nuorille viljelijöille, jotka ryhtyvät osa-aikaisiksi viljelijöiksi ja joiden kokonaistulosta vähintään 50 % tulee tilalla harjoitetusta maa- ja metsätaloudesta, matkailusta, kotiteollisuudesta tai maaseutuympäristön säilyttämiseen tähtäävästä julkisvaroin tuettavasta toiminnasta, jos suoraan maataloudesta saatavat tulot ovat vähintään 25 % viljelijän kokonaistuloista ja maatilan ulkopuolella käytettävä työaika ei muodosta yli puolta viljelijän kokonaistyöajasta,

c) nuoren viljelijän ammatillinen pätevyys on riittävä tilanpitoa aloitettaessa tai viimeistään kaksi vuotta tilanpidon aloittamisen jälkeen,

d) tila edellyttää vähintään yhtä henkilötyöyksikköä (HTY) vastaavan työpanoksen, mikä on saavutettava viimeistään kaksi vuotta tilanpidon aloittamisesta.

2. Tilanpidon aloittamistuki voi sisältää:

a) kertapalkkion, jonka enimmäismäärä esitetään liitteessä I. Palkkion maksu voidaan jakaa enintään viidelle vuodelle. Jäsenvaltiot voivat korvata palkkion sitä vastaavalla korkotuella,

b) korkotuen tilanpidon aloittamisesta aiheutuvien kustannusten kattamiseen otettuja lainoja varten.

Korkotukea voidaan maksaa enintään 15 vuoden ajan; tämän korkotuen pääomitettu arvo ei saa ylittää kertapalkkion määrää.

Jäsenvaltiot voivat maksaa avustuksena lainamäärän ja laina-ajan perusteella määräytyvää korkotukea vastaavan tuen.

3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä:

a) tilanpidon aloittamista koskevat edellytykset,

b) erityisedellytykset, jos nuori viljelijä ei ryhdy tilan ainoaksi johtajaksi ja erityisesti jos hän aloittaa tilanpidon yhdistyksessä tai osuuskunnassa, jonka pääasiallisena tarkoituksena on maatalan hoito; tällöin edellytysten on vastattava niitä edellytyksiä, joita sovelletaan nuoren viljelijän ryhtyessä tilan ainoaksi johtajaksi,

c) tilanpito aloitettaessa tai kahden vuoden kuluessa siitä vaadittava maataloudellinen ammattitaito,

d) edellytykset, joilla voidaan todeta, että yhtä henkilötyöyksikköä (HTY) vastaava työpanos on saavutettu enintään kahden vuoden kuluessa tilanpidon aloittamisesta.

11 artikla

Jäsenvaltiot voivat myöntää alle 40-vuotiaille nuorille viljelijöille kehittämissuunnitelman sisältämiin investointeihin lisätukea, joka on enintään 25 prosenttia 7 artiklan 2 kohdan nojalla myönnettävästä tuesta edellyttäen, että nuori viljelijä esittää kehittämissuunnitelman viiden vuoden kuluessa tilanpidon aloittamisesta ja hänellä on 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ammatillinen pätevyys.

IV OSASTO

Maatiloilla tehtäviin investointeihin tarkoitettut valtion tuet

12 artikla

1. Maatiloilla tehtäviin investointeihin tarkoitettuun valtion tukeen, joka myönnetään osaston II mukaisen tukijärjestelmän ulkopuolella, sovelletaan tässä artikkelissa säädettyjä edellytyksiä.

Tätä artiklaa sovelletaan, vaikka jäsenvaltiot eivät ottaisi-kaan käyttöön II osastossa tarkoitettua investointitukijärjestelmää.

2. (Yleisesti hyväksytyt tuet) Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea investointeihin, jotka on tarkoitettu:

a) maanhankintaan,

b) tuettuihin käyttöpääomalainoihin, joiden laina-aika on enintään yksi markkinointivuosi,

c) urospuolisten siitoseläinten hankintaan,

d) lainojen vakuuksiin mukaan lukien niiden korot,

e) ympäristönsuojeluun ja ympäristön tilan parantamiseen, jos kyseiset investoinnit eivät lisää tuotantokapasiteettia,

f) karjankasvatuksen hygienian edellytysten parantamiseen ja eläinten hyvinvointiin liittyvien yhteisön vaatimusten tai kansallisten vaatimusten noudattamiseen, jos ne ovat yhteisön vaatimuksia tiukempia, siltä osin kuin kyseiset investoinnit eivät lisää tuotantokapasiteettia,

g) sellaisiin tilalla toteutettaviin toimenpiteisiin, jotka eivät koske viljelyä tai karjankasvatusta.

Näihin tukiin sovelletaan perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa.

3. (tuet osarahoituskelpoisille maatiloille) Edellä 5 ja 9 artikkelissa säädetty, osarahoitusta koskevat edellytykset täyttyvillä yksittäisillä maatiloilla tai maatilojen yhteenliittymillä tehtäviin investointeihin myönnettävä tuki, joka on 7 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 11 artikkelissa säädettyjä arvoja ja määriä suurempi, on kielletty.

Tätä kieltoa ei kuitenkaan sovelleta tukiin, jotka on tarkoitettu:

a) maatalan rakennusten rakentamiseen,

b) maatalan rakennusten uudelleensijoittamiseen, jos se tehdään yleisen edun vuoksi,

c) maanparannustoimenpiteisiin,

- d) ympäristönsuojeluun ja ympäristön tilan parantamiseen liittyviin investointeihin.

Perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa sekä tämän asetuksen 6 artiklassa tarkoitettuja alakohtaisia kieltoja ja rajoituksia sovelletaan näihin tukiin, jotka liitetään 7 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 11 artiklassa mainittuihin arvoihin ja määriin.

4. (tuet maataloille, jotka eivät ole osarahoituskelpoisia)
Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea investointeihin maataloilla, jotka eivät täytä 5 artiklan osarahoituskelpoisuuden edellytyksiä.

Tällöin näiden tukien osalta:

- a) niiden määrä ja arvo voi olla enintään II osastossa säädettyjen määrien suuruinen, silloin kun tuki on tarkoitettu:
- energiansäästämiseen,
 - maanparannukseen,
 - ympäristönsuojeluun ja ympäristön tilan parantamiseen, jos investoinnit eivät lisää tuotantokapasiteettia,
 - karjankasvatuksen hygienian edellytysten parantamiseen ja eläinten hyvinvointiin liittyvien yhteisön vaatimusten tai kansallisten vaatimusten noudattamiseen, jos ne ovat yhteisön vaatimuksia tiukempia, siltä osin kuin kyseiset investoinnit eivät lisää tuotantokapasiteettia;
- b) niitä voidaan myöntää liitteessä I annettuun investointien määrään saakka väliaikaisena investointitukena pienille maataloille. Näitä ei saa myöntää paremmin ehdoin kuin on säädetty 7 ja 11 artiklassa;
- c) niiden on kaikissa muissa tapauksissa:
- oltava vähintään neljännessä pienempiä kuin osaston II mukaisesti myönnettävien tukien taso,
 - liitettävä investointeihin, jotka eivät kuuden vuoden aikana ylitä liitteessä I mainittua kokonaismäärää;
- d) niiden on täytettävä 6 ja 7 artiklassa säädetty edellytykset, ellei niitä ole tarkoitettu:
- hanhien ja ankojen kasvattamiseen hanhenmaksan tuotantoa varten,
 - karjan hankintaan, jota voidaan tukea 7 artiklan 1 kohdan nojalla, silloinkin, kun kyseessä ei ole ensimmäinen hankinta,
 - maidontuotantoon, jos investointi ei nosta lypsylehmiä lukumäärää yli 50:een henkilötyöyksikköä kohden ja tilaa kohden ja, että 6 artiklan 3 kohdan muita säännöksiä noudatetaan.

Lukuun ottamatta perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohtaa, näihin tukiin ei sovelleta perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa.

V OSASTO

Maatilojen kirjanpidon käyttöönoton edistäminen

13 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat perustaa järjestelmän maatilojen kirjanpidon käyttöönoton edistämiseksi.

Päätoimisille viljelijöille myönnetään tukea, joka jaetaan vähintään neljälle ensimmäiselle vuodelle tilan kirjanpidon käyttöönottamisesta. Kirjanpidon on oltava käytössä vähintään neljän vuoden ajan.

Jäsenvaltioiden on määritettävä tuki liitteessä I mainittujen määrien välille.

2. Kirjanpidossa:

- a) on oltava:

- vuosittainen alku- ja loppuinventaari,
- kirjanpito vuoden aikaisten maatalan käteismaksujen ja erilaisten tillitapahtumien järjestelmällinen ja säännöllinen kirjaus;

- b) on kultakin vuodelta esitettävä:

- selostus tilan yleispiirteistä ja erityisesti käytössä olevista tuotantopanoksista,
- yksityiskohtainen tase (vastaavat ja vastattavat) ja liikekirjanpito (kulut ja tuotot),
- muut tilanhoidon kokonaisarviointiin tarvittavat tiedot, erityisesti työtulot henkilötyöyksikköä (HTY) kohti ja viljelijän tulot, sekä tilan pääasiallisten toimialojen kannattavuuden arviointiin tarvittavat tiedot.

3. Jos jäsenvaltioiden nimeämät elimet valitsevat tilan kirjanpitolietojen kerääjäksi tiedotusta ja tieteellisiä tutkimuksia varten yhteisön kirjanpidon tietoverkkoon ja viljelijä saa tukea, hän on velvollinen nimettömänä antamaan mainitun elimen käyttöön omaan tilaansa liittyvät kirjanpitoliedot.

VI OSASTO

Käynnistystuki viljelijäryhmittymille

14 artikla

Jäsenvaltiot voivat myöntää käynnistystukea hyväksytyille viljelijäryhmittymille, joiden tarkoituksena on:

- a) tilojen keskinäinen avunanto, mukaan lukien uuden teknologian ja uusien työmenetelmien käyttö ympäristön suojelemiseksi ja sen tilan parantamiseksi sekä maaseutu-ympäristön säilyttämiseksi,
- b) vaihtoehtoisten viljelymenetelmien käyttöönotto,
- c) järkevämpi maatalouden tuotantovälineiden yhteiskäyttö, tai
- d) yhteinen maatalousyritys.

Tuki on tarkoitettu viljelijäryhmittymien hallintokustannuksiin enintään viiden vuoden ajan niiden perustamisesta.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava tuki jäsenten lukumäärän ja yhteisesti toteutettavan toiminnan perusteella. Tuen enimmäismäärä ryhmittymää kohti on liitteen I mukainen.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä kyseisten ryhmittymien oikeudellinen muoto ja niiden jäsenten välistä yhteistoimintaa koskevat edellytykset.

VII OSASTO

Käynnistystuki lomituspalvelun järjestämiseen

15 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää käynnistystukea maatalousalan yhteenliittymille, joiden tarkoituksena on tarjota tiloille lomituspalveluja. Tuki on tarkoitettu yhteenliittymien hallintokustannusten kattamiseen.

2. Lomituspalvelun on oltava jäsenvaltion hyväksymä ja sen on työllistettävä vähintään yksi kokopäivätoiminen, tarvittaviin palveluihin täysin pätevä työntekijä.

3. Jäsenvaltioiden on määritettävä palvelujen hyväksymisedellytykset ja erityisesti:

- a) niiden oikeudellinen muoto,
- b) niiden hallintoa ja kirjanpitoa koskevat edellytykset,
- c) viljelijän, tämän puolison tai täysi-ikäisen työntekijän lomitustuodot,

d) niiden vähimmäiskesto, jonka on oltava vähintään 10 vuotta,

e) maanviljelijäjäsenten vähimmäismäärä.

4. Jäsenvaltioiden on vahvistettava käynnistystuki, joka voi olla enintään liitteen I mukainen kokopäiväisesti työllistettyä lomittajaa kohti. Kyseinen määrä jaetaan kunkin työntekijän viidelle ensimmäiselle työvuodelle; se voidaan myös jakaa alenevasti tälle ajanjaksolle.

VIII OSASTO

Tuki tilanhoitoa koskeviin neuvontapalveluihin

16 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää maatalousalan yhteenliittymille hallintokustannusten kattamiseen tukea, jonka tavoitteena on luoda tai parantaa tilanhoitoa koskevia neuvontapalveluja.

2. Saadaksesen oikeuden tukeen tilanhoitopalvelun on oltava jäsenvaltion hyväksymä ja sen on työllistettävä vähintään yksi kokopäivätoiminen, pätevä työntekijä.

3. Tukea myönnetään sellaisten henkilöiden työhön, joiden tehtävänä on antaa yksilöllistä neuvontaa maatilan teknisen, taloudellisen, rahoituksellisen ja hallinnollisen hoidon alalla.

4. Jäsenvaltioiden on määritettävä näiden palvelujen hyväksymisedellytykset ja erityisesti:

- a) niiden oikeudellinen muoto,
- b) niiden hallintoa ja kirjanpitoa koskevat edellytykset,
- c) niiden vähimmäiskesto, jonka on oltava vähintään 10 vuotta,
- d) maanviljelijäjäsenten vähimmäismäärä.

5. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tuen määrä kokopäiväisesti työllistettyä henkilöä kohti. Kyseinen määrä jaetaan kunkin työntekijän viidelle ensimmäiselle työvuodelle; se voidaan myös jakaa alenevasti tälle ajanjaksolle. Kyseisen tuen korvauskelpoinen enimmäismäärä kutakin työntekijää kohti on esitetty liitteessä I.

6. Jäsenvaltiot voivat korvata 5 kohdassa säädetyn tukijärjestelmän maatilanhoitoa koskevalla tukijärjestelmällä niille päätoimisesti maataloutta harjoittaville viljelijöille, jotka käyttävät tilojen neuvontapalveluja.

Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on vahvistettava tuki enintään liitteen I mukaiseksi tilaa kohti ja jaettava se vähintään kahdelle vuodelle.

edellytyksistä, mukaan lukien ympäristönsuojelu ja maaseutuympäristön säilyttämisen kanssa sopuinnassa olevien viljelymenetelmien edistäminen.

IX OSASTO

Epäsuotuisien alueiden maatalouden tuet

19 artikla

I ala-osasto

Luonnonhaittakorvaukset

17 artikla

1. Maataloustoiminnan jatkumisen turvaamiseksi sekä tiettyjen epäsuotuisien alueiden vähimmäisasutuksen ylläpitämiseksi tai maaseutuympäristön hoitamiseksi tietyillä epäsuotuisilla alueilla, joita koskeva luettelo vahvistetaan 21 artiklan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tukijärjestelmän, jonka tarkoituksena on helpottaa näillä alueilla maataloustoimintaa ja parantaa viljelijöiden ansioita.

Toteutettaessa tällaisen järjestelmän mukaisia toimenpiteitä on otettava huomioon kunkin alueen tilanne ja kehittämisavoitteet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla jäsenvaltiot voivat myöntää maataloustoimintojen tukemiseen pysyvien luonnonhaittojen mukaisesti määräytyvän vuosittaisen luonnonhaittakorvauksen.

18 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää luonnonhaittakorvausta viljelijöille, joiden käytettävissä oleva peltoala on vähintään kolme hehtaaria (KMM) ja jotka sitoutuvat harjoittamaan 17 artiklan tavoitteiden mukaista maataloustoimintaa vähintään viiden vuoden ajan luonnonhaittakorvauksen ensimmäisestä maksuerästä alkaen. Jos viljelijä luopuu maataloustoiminnasta ja kyseisen maa-alueen hyödyntämistä jatketaan, hänet voidaan vapauttaa tästä sitoumuksesta; hänet vapautetaan tästä sitoumuksesta, kun on kyse ylivoimaisesta esteestä ja erityisesti pakkolunastuksesta tai yleisen edun vuoksi tapahtuvasta lunastuksesta; eläkettä tai varhaiseläkettä saavat viljelijät vapautetaan myös tästä sitoumuksesta.

Italian Mezzogiornon alueen, saaret mukaan lukien, Ranskan merentakaisen departementtien alueiden sekä Kreikan, Portugalin ja Espanjan alueiden osalta käyttökelpoisten maatalousmaan (KMM) vähimmäisala on kuitenkin kaksi hehtaaria tilaa kohti.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää luonnonhaittakorvauksen myöntämistä koskevista täydentävistä tai rajoittavista

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava luonnonhaittakorvauksen määrä maataloustoiminnalle aiheutuvien pysyvien luonnonhaittojen vakavuuden perusteella ja ottaen huomioon jäljempänä esitetyt rajat siten, että kyseinen korvaus on vähintään liitteen I mukainen eläinyksikköä (EY) tai tarvittaessa hehtaaria kohti:

- a) (eläinyksiköiden määrään perustuvat korvaukset) Kun on kyse nautojen, lampaiden, vuohien tai hevoseläinten tuotannosta, luonnonhaittakorvaus lasketaan kotieläinmäärän mukaan. Myönnettävä korvaus saa olla enintään liitteen I mukainen eläinyksikköä kohti. Korvauksen kokonaismäärä saa olla enintään liitteen I mukainen tilan kokonaisrehualaa kohti. Muuntotaulukko nauta-, hevoseläin-, lammas- ja vuohimäärän muuntamiseksi eläinyksiköiksi on liitteessä II.

Luonnonhaittakorvauksen kokonaismäärä voidaan kuitenkin korottaa liitteen I mukaisesti eläinyksikköä ja hehtaaria kohti sellaisilla epäsuotuisilla maatalousalueilla, joilla korotetun korvauksen myöntäminen on perusteltua erityisen vakavien luonnonhaittojen vuoksi.

Korvaus voidaan myöntää enintään 1,4 eläinyksikölle / 1 hehtaari tilan kokonaisrehualaa kohti.

Lehmät, joiden maito on tarkoitettu pidettäväksi kaupan, voidaan ottaa huomioon korvausta laskettaessa ainoastaan:

- vuoristoalueilla
- muilla epäsuotuisilla alueilla, joilla maidontuotanto on tärkeä osa maataloustuotantoa; tällöin otetaan huomioon enintään 20 lypsylehmää viljelijää kohti;

- b) (korvaukset muulle tuotannolle) Kun on kyse muusta kuin nautojen, hevoseläinten, lampaiden ja vuohien tuotannosta, korvaus lasketaan suhteessa tuotannossa olevaan alaan, josta vähennetään kotieläinten ruokintaan käytettävä ala sekä:

- kaikilla epäsuotuisilla alueilla vehnäntuotantoon käytettävä ala, lukuunottamatta pehmeän vehnän tuotantoon käytettäviä aloja alueilla, joiden keski-sato on enintään 2,5 tonnia hehtaaria kohti,
- kaikilla epäsuotuisilla alueilla ne alat, joilla omena-, päärynä- ja persikkaviljelmien pinta-ala on enemmän kuin 0,5 hehtaaria tilaa kohti,

- muilla epäsuotuisilla alueilla kuin vuoristoalueilla viinin tuotantoon käytettävä ala, lukuun ottamatta viinitiloja, joiden tuotto on enintään 20 hehtolittraa hehtaaria kohti, sekä sokerijuurikkaiden tuotantoon tai voimaperäiseen viljelyyn käytettävä ala.

Korvauksen määrä hehtaaria kohti saa olla enintään liitteen I mukainen. Epäsuotuisille alueille myönnettävä kokonaiskorvaus voidaan kuitenkin nostaa liitteen I mukaiseksi hehtaaria kohti, jos korotusta voidaan perustella erityisen vakavilla pysyvillä luonnonhaitoilla.

- c) (korvausten tarkistaminen) Jäsenvaltiot voivat tarkistaa luonnonhaittakorvauksen määrää maatalan taloudellisen tilanteen ja viljelijän tulojen perusteella. Luonnonhaittakorvausta voidaan myös tarkistaa ympäristönsuojelun ja maaseutu ympäristön säilyttämisen vaatimusten kanssa sopusoinnussa olevien viljelymenetelmien käytön perusteella; mitään mahdollisista lisäyksistä saatavaa etua ei kuitenkaan saa yhdistää asetuksessa (ETY) nr. 2078/92⁽¹⁾ tarkoitettuihin tukiin.

2. Rahastosta voidaan maksaa tukea enintään 120 yksikölle tilaa kohti, kun on kyse eläinyksiköistä (EY) tai pinta-alayksiköistä (ha); 60 ensimmäisen yksikön yli olevan määrän osalta myönnettävä enimmäistuki on puolet korvauksen enimmäismäärästä.

3. Rahasto ei osarahoita luonnonhaittakorvauksen myöntämisestä aiheutuvia menoja, jos viljelijä on eläkkeen- tai varhaiseläkkeensaaja.

Luonnonhaittakorvausta ei saa myöntää tässä osastossa säädettyjä rajoja suurempana ja korvauksen tulee täyttää tässä osastossa säädetty edellytykset.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa kaikkia epäsuotuisia alueita Suomessa pidetään vuoristoalueina.

(¹) Ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutu ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusoinnustista maatalouden tuotantomenetelmistä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) nr. 2078/92 (EYVL nr. L 215, 13.7.1992, s. 85), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) nr. 2772/95 (EYVL nr. L 288, 1.12.1995, s. 35).

II ala-osasto

Tuet yhteisiin investointeihin

20 artikla

1. Epäsuotuisilla alueilla jäsenvaltiot voivat myöntää tukea yhteisiin investointeihin, jotka liittyvät rehuntuotantoon, mukaan lukien rehun varastointi ja jakelu, yhteiskäytössä olevien laitumien järjestämiseen ja varustamiseen, sekä vuoristoalueilla toteutettaviin yhteisiin tai yksityisiin investointeihin, jotka liittyvät juottopaikkoihin, suoraan laitumille ja vuoristolaitumille vieviin teihin ja karjasuojin.

Jos karjankasvatuksella on vähäinen merkitys näillä alueilla, tuet laajennetaan kuitenkin koskemaan myös muuta maataloustoimintaa kuin karjankasvatusta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin töihin voidaan taloudellisten syiden perusteella sisällyttää vähäisiä maatalan vesihuoltoon liittyviä ympäristönsuojelun kanssa sopusoinnussa olevia toimenpiteitä, mukaan lukien pienet kastelujärjestelmät ja eläinten vuodenajoittaisten siirtojen kannalta välttämättömien suojien rakentaminen ja korjaus.

3. Tuet, jotka voidaan osarahoittaa rahastosta, saavat olla enintään liitteen I mukaisia yhteistä investointia, parannettua tai varustettua laidunhehtaaria ja kasteltua hehtaaria kohti.

III ala-osasto

Epäsuotuisien alueiden rajaaminen

21 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi epäsuotuisat alueet ottaen huomioon 22—25 artiklassa tarkoitettut ominaispiirteet ja joihin ne ehdottavat sovellettavaksi tässä osastossa tarkoitettua erityistä järjestelmää. Niiden on samalla ilmoitettava kaikista asianmukaisista tiedoista, jotka koskevat näiden alueiden ominaispiirteitä ja niitä tukijärjestelmän mukaisia toimenpiteitä, joita ne ehdottavat siellä sovellettaviksi.

2. Neuvosto vahvistaa perustamissopimuksen 43 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen luettelon epäsuotuisista alueista.

3. Jäsenvaltion 1 kohdan mukaisesti esittämästä pyynnöstä alueiden rajoja voidaan kuitenkin muuttaa 30 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Nämä muutokset eivät saa kasvattaa kyseisessä jäsenvaltiossa kaikkiaan käyttökelpoista maatalousmaata enempää kuin 1,5 pro-

senttia kyseisen valtion käyttökelpoisesta maatalousmaasta (KMM).

22 artikla

1. Epäsuotuisat maatalousalueet käsittävät vuoristoalueet, joilla maataloustoiminta on välttämätöntä maaseutuympäristön suojelemiseksi erityisesti eroosiolta tai vapaa-ajan tarpeiden vuoksi, sekä muut alueet, joilla vähimmäisasutus tai maaseutuympäristön hoito eivät ole turvattuja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla on oltava riittävät yhteiset perusrakenteet, jotka koskevat erityisesti tiloille johtavia kulkuväyliä, sähköä ja juomakelpoista vettä sekä matkailuun tai vapaa-ajan viettoon suuntautuneilla alueilla veden puhdistusta. Jos tällaisia perusrakenteita ei ole, on julkisten perusrakenneohjelmien yhteydessä ryhdyttävä mahdollisimman nopeasti niiden rakentamiseen.

23 artikla

1. Vuoristoalueet muodostuvat kunnista tai kunnan osista, joille on oltava ominaista maan käyttömahdollisuuksien huomattava rajoittuminen ja työ kustannusten oleellinen nousu, jotka johtuvat:

- a) joko alueen korkeasta sijainnista, jolloin erittäin vaikeat ilmasto-olosuhteet ovat lyhentäneet kasvukautta merkittävästi,
- b) tai alemmilla korkeuksilla, jolloin suurimmassa osassa maa-aluetta koneellistaminen ei ole mahdollista jyrkkien rinteiden vuoksi tai edellyttää erityisen kalliin kaluston hyväksikäyttöä,
- c) tai on kyse näiden kahden tekijän yhteisvaikutuksesta niiden ollessa erillisinä vähemmän korostuneita; tällöin tämän yhteisvaikutuksen aiheuttaman haitan on vastattava a ja b alakohdassa tarkoitetun tilanteen mukaisia haittoja.

2. 62 leveyspiirin pohjoispuolisten ja siihen välittömästi liittyvien alueiden katsotaan kuuluvan vuoristoalueisiin, mikäli niillä vallitsevat hyvin vaikeat ilmasto-olosuhteet lyhentävät merkittävästi kasvukautta.

24 artikla

Epäsuotuisat alueet, joita uhkaa väestökato ja joilla maaseutuympäristön hoito on välttämätöntä, muodostuvat luonnollisten tuotantoedellytysten kannalta yhdenmukai-

sista maatalousalueista ja niillä on oltava seuraavat ominaisuudet samanaikaisesti:

- a) viljelyyn ja voimaperäistämiseen huonosti soveltuvat heikkotuottoiset maat, joiden tuotantokykyä ei voida parantaa ilman kohtuuttomia kustannuksia ja jotka ovat pääasiassa hyödynnettävissä laajaperäiseen kotieläintuotantoon,
- b) luonnonoloista johtuvan heikon tuottavuuden takia tulosten saavuttaminen on keskimääräistä merkittävästi heikompaa mitattuna maatalouden taloudellista tilannetta kuvaavilla indekseillä,
- c) maataloustoiminnasta erittäin riippuvaisen väestön alhainen tai aleneva tiheys, jonka kiihtyvä aleneminen vaarantaisi alueen elinvoimaisuuden ja asutuksen.

25 artikla

Epäsuotuisiin alueisiin voidaan rinnastaa erityisten haittojen vaivaamat pienet alueet, joilla maataloustoiminnan säilyminen on välttämätöntä ympäristön säilyttämisen, maaseutuympäristön hoidon ja matkailuelinkeinon varmistamiseksi tai rannikoiden suojeluun liittyvistä syistä. Näiden alueiden kokonaispinta-ala ei jäsenvaltiossa saa olla suurempi kuin 4 % sen pinta-alasta.

X OSASTO

Ammattikoulutuksen sopeuttaminen nykyaikaisen maatalouden tarpeisiin

26 artikla

Siinä määrin kuin rahoitusta ei ole myönnetty asetuksen (ETY) N:o 4255/88⁽¹⁾ mukaisesti jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön alueilla, joilla tarve on ilmeinen, näitä alueita koskevien toimenpiteiden toteuttamiseksi moitteettomasti tukijärjestelmän 5—16 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden alaisten henkilöiden sekä alle 40-vuotiaiden nuorten viljelijöiden maatalousalan ammattipätevyyden parantamiseksi.

⁽¹⁾ Asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamissäännöistä Euroopan sosiaalirahaston osalta 19 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4255/88 (EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 21), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2084/93 (EYVL N:o L 193, 31.7.1993, s. 39).

27 artikla

Tukijärjestelmään voi kuulua:

- a) oppivelvollisuusiän ylittäneiden viljelijöiden, avustavien perheenjäsenten ja maataloustyöntekijöiden ammatti-, jatko- ja täydennyskoulutukseen luettavia kursseja tai harjoittelujaksoja, joiden tarkoituksena on valmentaa viljelijöitä tuotannon laadun uudelleen-suuntaamiseen, maaseutu ympäristön suojelun vaatimusten kanssa sopusointuisten tuotantomenetelmien käyttöön sekä omien metsien hoidossa tarvittavan koulutustason hankkimiseen,
- b) tuottajaryhmien ja osuuskuntien johtajien ja hoitajien kursseja tai harjoittelujaksoja, jos tämä on tarpeen tuottajien taloudellisen järjestäytymisen sekä kyseisen alueen maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupanpitämisen parantamiseksi,
- c) edellä 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna ammattikoulutuksen tason saavuttamiseksi tarvittavia täydennyskoulutuskursseja, joiden on oltava vähintään 150 tunnin pituisia.

28 artikla

1. Tukijärjestelmään kuuluvaa tukea saa:

- a) koulutus- tai harjoittelujaksoihin osallistumiseen,
- b) koulutus- ja harjoittelujaksojen järjestämiseen ja tarjoamiseen.

2. Jäsenvaltioille ammattikoulutukseen tarkoitettua tuen myöntämisestä aiheutuvat menot ovat osarahoituskelpoisia enintään liitteen I mukaiseen määrään koulutus- tai harjoittelujakson suorittanutta henkilöä kohti; tästä summasta liitteen I mukainen summa on käytettävä täydentäviin kursseihin tai harjoittelujaksoihin, jotka käsittelevät tuotannon uudelleen-suuntaamista, maaseutu ympäristön suojelun kanssa sopusointuisten tuotantomenetelmien käyttöä ja metsien hoitoa.

Tämän osaston soveltamisalaan kuuluva toiminta ei koske kursseja tai harjoittelujaksoja, jotka kuuluvat tavalliseen keskiasteen tai ylemmän asteen maatalouskoulutukseen liittyviin ohjelmiin tai järjestelmiin.

XI OSASTO**Yleiset ja rahoitusta koskevat säännökset***29 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle:

- a) luonnokset laeista, asetuksista tai hallinnollisista määräyksistä, jotka ne aikovat antaa tämän asetuksen mukaisesti, ja erityisesti 12 artiklaan liittyvät luonnokset,
- b) olemassa olevat säännökset, jotka voivat mahdollistaa tämän asetuksen soveltamisen.

2. Toimittaessaan 1 kohdassa tarkoitettuja luonnoksia laeista, asetuksista tai hallinnollisista määräyksistä ja voimassa olevia säännöksiä jäsenvaltioiden on osoitettava alueellisella tasolla toisaalta kyseisten toimenpiteiden ja toisaalta taloudellisen tilanteen ja maatalouden rakenteellisten erityispiirteiden välinen yhteys.

3. Komissio tarkastaa 1 kohdan a alakohdan mukaisesti toimitetuista luonnoksista, ovatko luonnokset tämän asetuksen mukaisia ja ottaen huomioon tämän asetuksen tavoitteet sekä eri toimenpiteiden välillä tarvittavat yhteydet, ovatko yhteisön 1 artiklassa tarkoitettua toiminnan rahoitukseen osallistumista koskevat edellytykset täyttyneet.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 3 kohdassa tarkoitettua lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset heti niiden antamisen jälkeen.

30 artikla

Komissio päättää 29 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 29 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimitettujen säännösten osalta kahden kuukauden kuluessa niiden toimittamisesta asetuksen (ETY) N:o 4253/88 29 artiklan 1 kohdan 2 ja 5 alakohdissa tarkoitettua menettelyä noudattaen sen perusteella, ovatko säännökset tämän asetuksen mukaisia ja ottaen huomioon tämän asetuksen tavoitteet sekä eri toimenpiteiden välillä tarvittavat yhteydet, ovatko yhteisön 1 artiklassa tarkoitettua toiminnan rahoitukseen osallistumista koskevat edellytykset täyttyneet.

31 artikla

1. Jäsenvaltioiden on laadittava 1994-1999 väliselle ajanjaksolle vuosittaiset menoennusteet tämän asetuksen 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden perusteella ja siten, että varmistetaan yhdenmukaisuus määrärahojen jaossa jäsenvaltioille asetuksen (ETY) N:o 2052/88 12 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti.

Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan on laadittava nämä ennusteet jaksolle 1995-1999.

Näissä ennusteissa on otettava huomioon kaikki menot, jotka rahoitetaan rahastosta ja jotka liittyvät:

- a) tähän asetukseen,
- b) maatalojen uudenaikaistamisesta 17 päivänä huhtikuuta 1972 annettuun neuvoston direktiiviin 72/159/ETY⁽¹⁾,
- c) maataloustoiminnan lopettamisen rohkaisemisesta ja käyttökelpoisesta maatalousmaasta määräämisestä rakenteiden parantamiseksi 17 päivänä huhtikuuta 1972 annettuun neuvoston direktiiviin 72/160/ETY⁽²⁾,
- d) tuottajaryhmistä ja niiden liitoista 20 päivänä toukokuuta 1997 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 952/97⁽³⁾,
- e) puuvilla-alan tuottajaryhmittymistä ja niiden liitoista 15 päivänä helmikuuta 1982 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 389/82⁽⁴⁾,
- f) humala-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 26 päivänä heinäkuuta 1971 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 1696/71⁽⁵⁾,
- g) hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 2200/96⁽⁶⁾.

2. Jäsenvaltioiden on liitettävä vuosittaisiin menoennusteisiin asetuksen (ETY) N:o 4253/88 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittu tukihakemus.

Tukihakemuksessa on oltava tiedot, jotka komissio tarvitsee voidakseen arvioida sitä, ja erityisesti kuvaus suunnitellusta toiminnasta, sen soveltamisalasta, mukaan lukien maantieteellinen kattavuus, ja sen erityisistä tavoitteista sekä maininta toiminnan täytäntöönpanosta vastaavista elimistä sekä edunsaajista.

Siltä osin kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa asetuksissa ja komissiolle tiedoksi annetuissa kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä on kuvaus toiminnoista ja niiden erityistavoitteista, niihin liittyviä tietoja ei tarvitse ilmoittaa tukihakemuksessa.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 96, 23.4.1972, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3768/85 (EYVL N:o L 362, 31.12.1985, s. 8).

⁽²⁾ EYVL N:o L 96, 23.4.1972, s. 9, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 797/85 (EYVL N:o L 93, 30.3.1985, s. 1).

⁽³⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 30.

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 51, 23.2.1982, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3808/89 (EYVL N:o L 371, 20.12.1989, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 175, 4.8.1971, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94 (EYVL N:o L 349, 31.12.1994, s. 105).

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 297, 21.11.1996, s. 1.

Tukihakemuksesta on kuitenkin aina käytävä ilmi menojen jakautuminen 1 kohdassa tarkoitettujen asetusten välillä, ja tämän asetuksen osalta viimeksi mainitun asetuksen eri osastojen välillä koko ajanjaksona, sekä kyseisten menojen vuosittainen erittely.

3. Niiden alueiden osalta, joita asetuksen (ETY) N:o 2052/88 1 artiklassa määritellyt tavoitteet N:o 1 ja 6 koskevat, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menoennusteet sisällytetään kyseisen asetuksen (ETY) N:o 2052/88 8 artiklan 7 kohdassa ja asetuksen (ETY) N:o 4253/88 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ohjelmaa koskeviin asiakirjoihin.

4. Niiden alueiden osalta, joita tavoitteet N:o 1 ja 6 eivät koske, jäsenvaltioiden on toimitettava viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 1994 1 kohdassa tarkoitettujen menoennusteet, joissa tietojen on oltava eriteltyinä sen mukaan, ovatko kyseessä alueet, joita koskee tavoite N:o 5 b, vai muut alueet.

Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan on toimitettava nämä ennusteet kolmen kuukauden kuluessa liittymisestään.

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa 30 päivään huhtikuuta mennessä saatettava menoennusteet sekä tukihakemusten yhteydessä annetut tiedot ajan tasalle.

5. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

32 artikla

1. Edellä artikloissa 5-11 ja 13-28 säädetyistä toimista jäsenvaltioille aiheutuvat menot ovat osarahoituskelpoisia rahastosta.

2. Niiden alueiden osalta, joita asetuksen (ETY) N:o 2052/88 1 artiklassa määritellyt tavoitteet N:o 1 ja 6 eivät koske, komissio päättää 30 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yhteisön rahoitukseen osallistumista koskevat edellytykset, mukaan lukien yhteisön osarahoituksen määrä, asetuksen (ETY) N:o 2052/88 13 artiklassa tarkoitettujen perusteiden ja rajojen mukaisesti, ja siten, että varmistetaan yhdenmukaisuus mainitun asetuksen 12 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisessa määrärahojen jakamisessa jäsenvaltioiden kesken.

Kaikkiin asetuksen (ETY) N:o 4256/88 2 artiklassa tarkoitettuihin toimiin käytettävissä olevien varojen riittävyyden varmistamiseksi tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä voidaan tarkistaa samaa menettelyä noudattaen.

3. Komissio antaa tarvittaessa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

33 artikla

1. Tuki maksetaan asetuksen (ETY) N:o 4253/88 21 artiklan mukaisesti. Jäljellä olevan osan tai koko korvauksen maksaminen perustuu mainitun artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen edellytysten lisäksi kuitenkin myös:

- a) ilmoitukseen yhden kalenterivuoden aikana jäsenvaltiolle aiheutuneista menoista, ja
- b) kyseisen kalenterivuoden aikana toteutettuja toimenpiteitä koskevaan kertomukseen, joka laaditaan mainitun asetuksen 25 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

jotka on esitettävä komissiolle ennen seuraavan vuoden heinäkuun 1 päivää.

2. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

34 artikla

Jäsenvaltiot voivat asettaa tässä asetuksessa säädettyjen tukitoimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevia lisäedellytyksiä.

35 artikla

Komissio antaa 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt, joiden avulla se voi seurata ja arvioida, että erityisesti asetuksen (ETY) N:o 4256/88 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisten toimintojen täytäntöönpanossa varmistetaan yhdenmukaisuus määrärahojen jakamisessa jäsenvaltioiden kesken asetuksen (ETY) N:o 2052/88 12 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti.

36 artikla

Komissio voi 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä mukauttaa tässä asetuksessa säädettyjä määriä ottaakseen huomioon inflaatiokehityksen.

37 artikla

1. Tämä asetus ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta toteuttaa muita tukitoimenpiteitä tämän asetuksen soveltamisalalla, lukuun ottamatta 5-9 ja 11 artiklassa, 12 artiklan 4 kohdassa sekä 17 artiklassa tarkoitettua alaa, jos näiden tukitoimenpiteiden myöntämistä koskevat

edellytykset tai yksityiskohtaiset säännöt eroavat tässä asetuksessa säädettyistä tai joiden osalta tukimäärät ovat tässä asetuksessa säädettyjä enimmäismääriä suurempia, edellyttäen, että kyseiset toimenpiteet toteutetaan perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklan mukaisesti.

2. Perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa, lukuun ottamatta 92 artiklan 2 kohtaa, ei sovelleta tämän asetuksen 5-9, 11 artiklassa, 12 artiklan 4 kohdassa sekä 17 artiklassa säädettyihin tukitoimenpiteisiin.

38 artikla

Tarkastukset suoritetaan asetuksen (ETY) N:o 4253/88 23 artiklan mukaisesti.

39 artikla

Manner-Portugalissa voidaan 31 päivään joulukuuta 1997 asti myöntää 17 artiklassa tarkoitettua tasaushyvitystä maanviljelijöille, jotka viljelevät vähintään yhden hehtaarin kokoista viljelyalaa.

40 artikla

Saksan uusien osavaltioiden alueella sovelletaan 31 päivään joulukuuta 1996 seuraavia erityissäännöksiä:

a) Perheviljelmiä perustettaessa:

- edellä 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyä edellytystä ei sovelleta,
- Saksan liittotasavalta voi myöntää 10 ja 11 artiklassa tarkoitettua tukea alle 55-vuotiaille viljelijöille. Yli 40-vuotiaille viljelijöille myönnettävää tukea ei voida kuitenkaan korvata rahastosta.

b) Edellä olevan 6 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa ja 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyjä edellytyksiä ei sovelleta tukeen, joka on myönnetty uusien perheviljelmien perustamiseen tai osuustoimintatilojen rakennuudistukseen, jos lypsylehmien lukumäärä kaikilla uusilla tai uudistetuilla tiloilla ei ole suurempi kuin aikaisemmin entisillä tiloilla pidettyjen lypsylehmien lukumäärä.

Edellä 6 artiklan 4 kohdassa, sikapaikkojen lukumäärän osalta, ja 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa säädettyjä siantuotantoalaa koskevia edellytyksiä ei sovelleta tukiin, jotka on myönnetty uusien perheviljelmien perustamisen tai

osuustoimintatilojen rakenneuudistuksen yhteydessä, jos sikapaikkojen lukumäärä kaikilla uusilla tai uudistetuilla tiloilla ei ole suurempi kuin aikaisemmin entisillä tiloilla pidettyjen sikapaikkojen lukumäärä.

- c) Edellä 7 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu investointien määrä on liitteen I mukainen henkilötyöyksikköä ja tilaa kohti.

Edellä 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa vahvistettu yläraja korotetaan määrään, joka vastaa kolme kertaa investointien määrää tilaa kohti.

- d) Osuustoimintatilojen rakenneuudistuksen yhteydessä 9 artiklan 5 kohtaa sovelletaan myös yhteenliittymiin, jotka eivät omaksu osuustoimintayrityksen oikeudellista muotoa.

41 artikla

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 2328/91 ja direktiivi 75/268/ETY.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen ja kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän asetukseen ja ne luetaan liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

42 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 1997.

Neuvoston puolesta

J. VAN AARTSEN

Puheenjohtaja

LIITE I

TAULUKKO TUKIMÄÄRISTÄ

Artikla	Kohta	Kohde	ecua	
7	3	Investointien määrä	90 000	henkilötyöyksikköä (HTY) kohti
			180 000	tilaa kohti
8	—	Investointien määrä	90 000	henkilötyöyksikköä (HTY) kohti
			180 000	tilaa kohti
9	4	Investointien määrä	720 000	yhteenliittymää kohti
10	2 a	Kertapalkkio	15 000	—
12	4 b	Investointien määrä	45 000	—
	4 c)	Investointien määrä	90 000	henkilötyöyksikköä (HTY) kohti
13	1	Tuen vaihteluväli	180 000	tilaa kohti
			700	—
			1 500	—
14	—	Enimmäismäärä	22 500	hyväksyttyä viljelijäryhmittymää kohti
15	4	Enimmäismäärä	18 000	työntekijää kohti
16	5		54 000	työntekijää kohti
19	6		750	tilaa kohti
	1	Luonnonhaittakorvauksen vähimmäismäärä	20,3	eläinyksikköä (EY) tai hehtaaria kohti
	1 a ensimmäinen alakohta	Luonnonhaittakorvauksen enimmäismäärä	150	eläinyksikköä (EY) ja hehtaaria kohti
	1 a toinen alakohta	Luonnonhaittakorvaus voidaan korottaa	180	eläinyksikköä (EY) ja hehtaaria kohti
	1 b toinen luetelmakohta	Luonnonhaittakorvauksen enimmäismäärä	150	hehtaaria kohti
		Luonnonhaittakorvaus voidaan korottaa	180	hehtaaria kohti
20	3	Suurin määrä	150 000	yhteistä investointia kohti
			750	parannettua tai varustettua laidunhehtaaria kohti
			7 300	kästeltua hehtaaria kohti
28	2	Suurin määrä siitä	10 500	henkilöä kohti
			4 000	täydentäviä kursseja tai harjoittelujaksoja varten
40	c	Investoinnin yläraja korotetaan	173 038	henkilötyöyksikköä (HTY) kohti
			346 078	tilaa kohti

LIITE II

ELÄINYKSIKÖIKSI (EY) MUUNTAMISEN TAULUKKO

Sonnit, lehmät ja muut yli 2-vuotiaat nautaeläimet, yli 6-kuukautiset hevoseläimet	1,0 EY
Nautaeläimet 6 kuukaudesta kahteen vuoteen	0,6 EY
Lampaat	0,15 EY
Vuohet	0,15 EY

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 2328/91	Direktiivi N:o 75/268/ETY	Tämä asetus
1 artikla 1 kohta	1 artikla	I Osasto: 1 artikla
1 artikla 2 kohta		2 artikla
1 artikla kohta 3		3 artikla
IV Osasto: 5 artikla 1 kohta, ensimmäinen virke		II Osasto: 4 artikla
5 artikla		5 artikla
6 artikla		6 artikla
7 artikla 1 kohta		7 artikla 1 kohta
7 artikla 2 kohta, toinen alakohta		7 artikla 2 kohta, ensimmäinen alakohta
7 artikla 2 kohta, ensimmäinen alakohta		7 artikla 3 kohta, ensimmäinen alakohta
7 artikla 2 kohta, kolmas alakohta		7 artikla 3 kohta, toinen alakohta
7 artikla 2 kohta, neljäs alakohta		7 artikla 3 kohta, kolmas alakohta
8 artikla		8 artikla
9 artikla		9 artikla
10 artikla		III Osasto: 10 artikla
11 artikla		11 artikla
12 artikla 6 kohta		IV Osasto: 12 artikla 1 kohta, ensimmäinen alakohta
12 artikla 5 kohta		12 artikla 1 kohta, toinen alakohta
12 artikla 1 kohta		12 artikla 2 kohta
12 artikla 2—4 kohta		12 artikla 3 kohta
		12 artikla 4 kohta
V Osasto: 13 artikla		V Osasto: 13 artikla
14 artikla		VI Osasto: 14 artikla
15 artikla		VII Osasto: 15 artikla
16 artikla		VIII Osasto: 16 artikla
		IX Osasto:
		I Ala-osasto: 17 artikla 1 kohta
VI Osasto: 17 artikla 1 kohta		17 artikla 2 kohta
18 artikla 1 kohta		18 artikla 1 kohta
18 artikla 3 kohta		18 artikla 2 kohta
19 artikla		19 artikla
17 artikla 2 kohta		19 artikla 3 kohta, toinen alakohta

Asetus (ETY) N:o 2328/91	Direktiivi N:o 75/268/ETY	Tämä asetus
18 artikla 2 kohta		19 artikla 3 kohta, ensimmäinen alakohta
20 artikla	2 artikla	II Ala-osasto: 20 artikla
	3 artikla 1 kohta	III Ala-osasto: 21 artikla
	3 artikla 2 kohta	IV Ala-osasto: 22 artikla 1 kohta
	3 artikla 3 kohta	22 artikla 2 kohta
	3 artikla 4 kohta	23 artikla
	3 artikla 5 kohta	24 artikla
IX Osasto: 28 artikla 1 kohta, ensimmäinen alakohta		25 artikla
28 artikla 1 kohta, toinen alakohta		X Osasto: 26 artikla
28 artikla 2 kohta		27 artikla
28 artikla 3 kohta		28 artikla 1 kohta
		28 artikla 2 kohta
X Osasto: 29 artikla		XI Osasto: 29 artikla
30 artikla		30 artikla
31 artikla		31 artikla
32 artikla		32 artikla
33 artikla		33 artikla
34 artikla		34 artikla
34 a artikla		35 artikla
34 b artikla		36 artikla
35 artikla		37 artikla
36 artikla		38 artikla
37 artikla		39 artikla
38 artikla		40 artikla
40 artikla		41 artikla
41 artikla		42 artikla
		Liite I
Liite I		Liite II
Liite II		Liite III

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 951/97,

annettu 20 päivänä toukokuuta 1997,

maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamisesta 29 päivänä maaliskuuta 1990 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 866/90 ⁽⁴⁾ on muutettu merkittävästi useaan kertaan; muutettaessa vielä uudelleen tätä asetusta olisi selvyiden ja järkevyyden vuoksi muotoiltava kyseiset säännökset uudelleen,
- 2) asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosaston osalta 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4256/88 ⁽⁵⁾ 10 artiklan 1 kohdassa säädetään neuvoston päätöksestä niiden yksityiskohtaisten sääntöjen osalta, jotka koskevat rahaston osallistumista maataloustuotteiden kaupan pitämisen ja jalostamisen edellytysten parantamiseen tähtäävään toimintaan asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamista koskevista säännöksistä rakennerrahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta keskenään

sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 19 päivänä joulukuuta 1988 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 4253/88 ⁽⁶⁾ tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi,

- 3) on aiheellista määritellä investointilajit, joita EMOTR:n ohjausosaston, jäljempänä "rahasto", toiminta koskee ottaen huomioon nykyinen tilanne sekä maatalousmarkkinoilla että maatalouselintarvikealalla sekä myyntikanavien kehitysnäkymät maataloudesta peräisin olevien tuotteiden osalta,
- 4) maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen johdonmukaisen parantamisen takaamiseksi on aiheellista, että rahaston rahoitusosuuden ehtona investointeihin tällä alalla on investointien sisällyttäminen alakohtaisiin suunnitelmiin, jotka sisältävät perusteellisen analyysin tilanteesta alalla sekä suunnitellusta parantamisesta,
- 5) on aiheellista, että yhteisö vahvistaa kyseisten suunnitelmien osalta alakohtaiset yhteisön tukikehykset, jotka on laadittava yhteisymmärryksessä niiden jäsenvaltioiden kanssa, joita asia koskee, osana yhteistyöhön osallistumista ja ottaen tarvittaessa huomioon yhteisön tukikehykset, joista on tehty päätös 24 päivänä kesäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2052/88 ⁽¹⁾ 1 artiklassa määriteltyihin tavoitteisiin, 1, 6 ja 5 b liittyvien suunnitelmien osalta
- 6) on aiheellista ottaa käyttöön tehokas väline, jotta taattaisiin yhteisön toiminnan ja yhteisen maata-

⁽¹⁾ EYVL N:o C 115, 19.4.1996, s. 53.

⁽²⁾ Lausunto annettu 13 päivänä toukokuuta 1997 sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL N:o C 204, 15.7.1996, s. 38.

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 91, 6.4.1990, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2843/94 (EYVL N:o L 302, 25.11.1994, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 25, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2085/93 (EYVL N:o L 193, 31.7.1993, s. 44).

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3193/94 (EYVL N:o L 337, 24.12.1994, s. 11).

⁽⁷⁾ EYVL N:o L 185, 15.7.1988, s. 9, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3193/94 (EYVL N:o L 337, 24.12.1994, s. 11).

louspolitiikan välinen johdonmukaisuus; tätä varten tehokkain väline on sellaisten valintaperusteiden käyttöön ottaminen, joiden avulla on mahdollista määrittää ensisijaisesti huomioon otettavat investoinnit,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhteisen toiminnan tavoitteet

- 7) on aiheellista määritellä menot, jotka voidaan korvata, rahaston toiminnan riittävän avoimuuden takaamiseksi,
- 8) on tarpeen taata investointien kannattavuus ja se, että maanviljelijät pääsevät osallisiksi harjoitetun toiminnan taloudellisista eduista,
- 9) toiminnan soveltaminen on yleensä rajoitettava perustamissopimuksen liitteen II tuotteisiin; kuitenkin tietyissä tapauksissa jalostetut tuotteet, jotka eivät enää sisälly kyseiseen liitteeseen voivat olla maanviljelijöille merkittäviä, sikäli kun ne luovat uusia myyntikanavia ja/tai takaavat suuremman arvonlisän perustuotteelle,
- 10) osana rakennerahastouudistusta asetuksessa (ETY) N:o 4256/88 on määritetty rahaston uudet tukitoimenpidemuodot maataloustuotteiden kaupan pitämisen ja jalostamisen rakenteiden parantamiselle; näin ollen on tärkeä täsmentää sen täytäntöönpanoa koskevat yleiset säännöt,
- 11) on aiheellista eritellä alueluokakohtaisesti rahoitusosuus yhteisön eri alueilla vallitsevien rakenteellisten erojen huomioon ottamiseksi,
- 12) sopusoinnun takaamiseksi yhteisön toiminnan ja asianomaisen jäsenvaltion toiminnan välillä samoin kuin yhteisön toiminnan täydentävän luonteen takaamiseksi vaikuttaa tarpeelliselta, että jäsenvaltio osallistuu rahaston rahoituksen kohteeksi valittujen investointien rahoittamiseen,
- 13) tämän asetuksen tehokkaan täytäntöönpanon takaamiseksi on aiheellista säätää mahdollisuudesta vahvistaa tiettyjä erityisiä soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka on mukautettu tässä asetuksessa säädetyn yhteisen toiminnan erityislaadun mukaisesti,

1. Aloitetaan asetuksen (ETY) N:o 2052/88 1 artiklassa määritellyn tavoitteen 5 a osalta asetuksen (ETY) N:o 4256/88 2 artiklan 1 kohdan mukainen yhteinen toiminta, jonka tarkoituksena on edistää maataloustuotteiden käsittelyn, jalostamisen tai kaupan pitämisen parantamista ja järkiperaistamista. Toiminta edistää myös edellä mainitussa artiklassa määriteltyjen tavoitteiden 1, 6 ja 5 b toteuttamista.

2. Maataloustuotteiden käsittelyn, jalostamisen ja kaupan pitämisen parantamisen ja järkiperaistamisen edistämiseksi rahasto voi osallistua sellaisten investointien rahoittamiseen, jotka täyttävät vähintään yhden seuraavista edellytyksistä:

- a) myötävaikuttaa tuotannon suuntaamiseen ennakoitavissa olevan markkinoiden kehityksen mukaisesti tai edistää uusien myyntikanavien avautumista maataloustuotannolle helpottamalla erityisesti uusien tuotteiden tai laatutuotteiden, mukaan lukien niin kutsutut luonnonmukaisesti viljeltyt tuotteet, tuotantoa tai kaupan pitämistä,
- b) on omiaan keventämään yhteisen markkinajärjestelyjen interventiojärjestelmiä vastaamalla pitkäaikaisten rakenteiden parantamista koskeviin tarpeisiin,
- c) sijoittuu alueille, joilla on erityisiä vaikeuksia mukautua markkinoilla vallitsevan tilanteen kehittymisen taloudellisiin seurauksiin, tai hyödyttää näitä alueita,
- d) myötävaikuttaa maataloustuotteiden myyntiverkkojen tai jalostamisenettelyn parantamiseen tai järkiperaistamiseen,
- e) myötävaikuttaa tuotteiden laadun, ulkomuodon tai pakkauksen parantamiseen tai myötävaikuttaa sivutuotteiden parempaan hyväksikäyttöön, erityisesti kierrättämällä jätteitä,
- f) myötävaikuttaa niiden alojen mukautumiseen, joita yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksesta johtuvat uudet tilanteet koskettavat,
- g) helpottaa osaltaan ympäristönsuojeluun liittyvien uusien teknologioiden omaksumista,
- h) kannustaa toteuttamaan laadun samoin kuin hygieniasuhteiden kehittämistä ja valvontaa.

I OSASTO

SUUNNITELMIEN MUODOT JA EHDOT

2 artikla

Suunnitelmat ja yhteisön tukikehykset

1. Jotta taattaisiin johdonmukaisuus jalostamisen ja kaupan pitämisen alan kehityksen ja yhteisön politiikkojen, erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan välillä, ja jotta taattaisiin yhteisön tuen tehokkuus, investointien rahoitus on suoritettava osana jäsenvaltioiden laatimia suunnitelmia, joilla pyritään eri tuotealojen rakenteelliseen parantamiseen ja vastaavien yhteisön tukikehysten perusteella.

2. Tähän asetukseen liittyvät toimet sisällytetään suunnitelmiin, jotka jäsenvaltiot laativat ja esittävät niiden alueiden osalta, joita tavoitteet 1 ja 6 koskevat.

3. Niiden alueiden osalta, joita tavoitteet 1 ja 6 eivät koske, jäsenvaltiot esittävät suunnitelmat, joissa tiedot eritellään sen mukaan, ovatko kyseessä alueet, joita tavoite 5 b koskee, vai muut jäsenvaltion alueet.

3 artikla

Suunnitelmien sisältö

Suunnitelmien on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- a) kyseessä olevien alojen määrittäminen sekä määrittämisen perusteet,
- b) lähtötilanne ja suhdanteet, jotka voidaan johtaa siitä, erityisesti kun kyseessä on:
 - maataloustoiminnan merkitys ja maataloustuotteiden myyntikanavia koskevat näkymät,
 - maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen alan tila ja erityisesti kyseessä olevien yritysten tuotantokyky sekä maantieteellinen jakautuminen;
- c) suunnitelmia koskevat tavoitteet ja välineet:
 - määräaika, joka on arvioitu suunnitelman toteuttamiselle ja jonka tulisi tavanomaisesti olla kestoltaan kolmesta kuuteen vuotta,
 - tarpeet, joita suunnitelmat vastaavat, ja tavoitteet, joihin suunnitelmilla pyritään, erityisesti tuotantokyvyt, jotka on saavutettava sekä suunnitelmien arvioidut vaikutukset maatilatasolla,

- olemassa olevat tukitoimenpiteet sen alan osalta, jota suunnitelmat koskevat,
- välineet, joilla tavoitteet on määrä saavuttaa, erityisesti investointien kokonaismäärä sekä jäsenvaltion rahoitusosuus,
- säännökset, jotka on annettu sen varmistamiseksi, että jäsenvaltion nimeämät toimivaltaiset ympäristöviranomaiset voivat osallistua suunniteltujen hankkeiden valmisteluun ja täytäntöönpanoon ja että yhteisöä koskevia sääntöjä noudatetaan.

4 artikla

Vuonna 1994 alkavaa toteuttamisvaihetta koskevat suunnitelmat on esitettävä komissiolle huhtikuun 30 päivään 1994 mennessä.

5 artikla

Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan on esitettävä nämä suunnitelmat kolmen kuukauden kuluessa liittymisestään.

6 artikla

Ajan tasalle saattaminen ja uudet suunnitelmat

Jos jäsenvaltion suunnitelman soveltamista varten arvioima alkuperäinen määräaika on päättynyt tai jos taloudellisten olosuhteiden kehitys tekee suunnitelman mukauttamisen välttämättömäksi, ajan tasalle saattamisessa tai uudessa suunnitelmassa on 3 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi oltava yhteenveto, joka koskee:

- a) toteuttamista suhteessa suunnitelman ennakoarvioihin, mukaan lukien toteuttamista varten käyttöön asetetut julkiset varat,
- b) uuden suunnitelman tai ajan tasalle saattamisen välttämättömyyden osoittavaa kuvausta tilanteen kehityksestä tuotteiden jalostamisen ja kaupanpitämisen osalta.

7 artikla

Yhteisön tukikehykset

1. Jäsenvaltioiden komissiolle toimittamiin suunnitelmiin niiden alueiden osalta, joita tavoitteet 1 ja 6 eivät koske, liittyvät yhteisön tukikehykset vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 4253/88 29 artiklan 1 kohdan 2—5 alakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen yhteisymmärryksessä ja siten, että varmistetaan yhdenmukaisuus asetuksen (ETY) N:o 2052/88 12 artiklan 4 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisessa määrärahojen jakautumisessa jäsenvaltioiden kesken. Yhteisön tukikehyksiä voidaan

tarkistaa vuosittain samaa menettelyä noudattaen, erityisesti sen varmistamiseksi, että asetuksen (ETY) N:o 4256/88 2 artiklassa tarkoitetuille toimille käytettävissä olevia varoja noudatetaan.

2. Asetuksen (ETY) N:o 4253/88 III osaston periaatteiden mukaisesti yhteisön tukikehykset sisältävät kuvauksen yhteisön tukitoimenpiteille valituista ensisijaisista tavoitteista, sen rahoitustuen kokonaismäärän, joka voidaan asettaa rahaston vastattavaksi sekä alustavasti rahaston rahoitusosuuden suunnitellun tukiosuuden.

3. Niiden alueiden osalta, joita tavoitteet 1 ja 6 koskevat, 2 kohdassa tarkoitettut tekijät sisällytetään yhteisön tukikehyksiin asetuksen (ETY) N:o 2052/88 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

4. Niiden alueiden osalta, joita tavoitteet 1 ja 6 eivät koske, yhteisön tukikehyksessä on oltava kaksi rahoitusta koskevaa suuntaa-antavaa kuvausta, joista toinen koskee tavoite 5 b:n kattamia ja toinen muita alueita.

8 artikla

Valintaperusteet

1. Investointien, joihin voidaan myöntää tukea, on oltava niiden valintaperusteiden mukaiset, joissa vahvistetaan ensisijaiset tavoitteet ja ilmoitetaan yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätettävät investoinnit.

2. Valintaperusteet vahvistetaan yhteisön politiikkojen ja erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan suuntaviivojen mukaisesti.

3. Komissio vahvistaa valintaperusteet ja tarvittaessa niiden mukautukset asetuksen (ETY) N:o 4253/88 29 artiklan 1 kohdan 2—5 alakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Päätöksestä annetaan tieto jäsenvaltioille ja se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

II OSASTO

TUKIMUODOT JA TUKIEHDOT

9 artikla

Tukitoimenpidemuodot

Rahasto osallistuu toiminnan täytäntöönpanoon seuraavilla tavoilla:

- a) osallistumalla toimenpideohjelmien rahoittamiseen tai
- b) myöntämällä tukea.

10 artikla

Tukihakemukset

1. Jäsenvaltioiden on:

- a) esitettävä tukihakemuksensa asetuksen (ETY) N:o 4253/88 14 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;
- b) annettava komissiolle tiedoksi lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset yhteisen toiminnan toteuttamiseksi.

2. Jäsenvaltiot voivat esittää sekä niiden alueiden, joita tavoitteet 1 ja 6 koskevat, että niiden ulkopuolisten alueiden osalta yhden ohjelma-asiakirjan, johon on kerätty suunnitelmissa sekä tukihakemuksissa vaadittavat tiedot. Tällöin komissio tekee ohjelma-asiakirjasta kertapäätöksen asetuksen (ETY) N:o 4253/88 10 artiklan 1 kohdan viimeisen alakohdan mukaisesti.

11 artikla

Investoinnit ja menot, jotka voidaan korvata

1. Investoinneilla, jotka otetaan huomioon myönnettäessä rahaston tukea on pyrittävä:

- maataloustuotteiden pakkauksen, säilyttämisen, käsittelyn ja jalostamisen järjestyttämiseen ja kehittämiseen tai valmistuksen sivutuotteiden tai jätteiden kierrättämiseen, poistamiseen tai puhdistamiseen,
- kaupan asettamisen parantamiseen, mukaan lukien hintojen muodostuksen avoimuuden parantaminen,
- uusien jalostustekniikoiden soveltamiseen, mukaan lukien uusien tuotteiden ja sivutuotteiden kehittäminen, uusien markkinoiden avaaminen sekä uutta luovien investointien aloittaminen,
- tuotteiden laadun parantamiseen.

2. Erityinen etusija voidaan antaa investoinneille, joilla pyritään maataloustuotteiden kaupan pitämisen rakenteiden parantamiseen, erityisesti jos nämä investoinnit edistävät uusien myyntikanavien löytämistä, edistämällä sellaisten uusien tuotteiden tai sellaisten laatutuotteiden kaupan pitämistä, joilla on yhteisön vahvistaman elintarvikkepolitiikan mukaisia ominaisuuksia, mukaan lukien niin kutsutut luonnonmukaisesti viljeltyt tuotteet.

3. Menot, jotka voidaan korvata 1 kohdassa tarkoitettujen investointien osalta, voivat koskea:

- a) kiinteän omaisuuden rakentamista ja hankintaa, lukuun ottamatta maapohjan ostoa,
- b) uusia koneita ja laitteita, mukaan lukien atk-laitteet ja -ohjelmistot,
- c) yleiskustannuksia, erityisesti arkkitehtien, insinöörien, konsulttien ja toteutettavuustutkimusten kustannuksia, 12 prosentin rajoissa a ja b alakohdassa tarkoitetuista kustannuksista.

12 artikla

Tuotteet, joita asia koskee, ja tuottajien osallistuminen

1. Investointien on myötävaikutettava niiden perustuotannon alojen parantamiseen, joita asia koskee; niiden on erityisesti varmistettava perustuotteiden tuottajien riittävä ja jatkuva osallistuminen investoinneista saataviin taloudellisiin etuihin ottaen huomioon kunkin alan erityispiirteet.

2. Investointien on koskettava perustamissopimuksen liitteeseen II merkittyjä tuotteita, lukuun ottamatta tuotteita, joita tarkoitetaan yhteisön kalastus- ja vesiviljelyalaa sekä niiden tuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä koskevien rakenteellisten tukitoimenpiteiden perusteista ja edellytyksistä 21 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3699/93 ⁽¹⁾. Kuitenkin hyväksytään myös investoinnit, jotka koskevat CN-kodeihin 4502, 4503 ja 4504 kuuluvia tuotteita.

Komissio voi asetuksen (ETY) N:o 4253/88 29 artiklan 1 kohdan 2—5 alakohdissa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksyä muita tuotteita koskevat investoinnit, jos:

- tuensajilla on suoria sopimussuhteita perusmaataloustuotteiden tuottajiin tai
- tuotteet on jalostettu perustamissopimuksen liitteessä II luetelluista tuotteista jos voidaan asianmukaisesti perustella, että on olemassa perusmaataloustuotteiden tuottajille etua aiheuttavia yhteyksiä.

3. Investointien kannattavuudesta on oltava riittävät takeet.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 346, 31.12.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 965/95 (EYVL N:o L 131, 1.6.1996, s. 1).

13 artikla

Pois suljettavat investoinnit

Pois suljetaan investoinnit:

- vähittäismyyntikaupan tasolla,
- kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden kaupan pitämiseksi tai jalostamiseksi,

14 artikla

Maksunsaajat

Rahaston tukea voivat saada luonnolliset tai oikeushenkilöt tai näiden ryhmittymät, jotka vastaavat investointien rahoituksesta.

15 artikla

Myöntämispäätös ja talousarvioon tehtävä maksusitoumus

1. Komissio päättää rahaston tuen myöntämisestä asetuksen (ETY) N:o 4253/88 14 artikla ja tarvittaessa kyseisen asetuksen 10 artiklan 1 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti.

2. Päätös annetaan tiedoksi asetuksen (ETY) N:o 4253/88 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle viranomaiselle tai mainitun asetuksen 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle toimielimelle sekä jäsenvaltiolle, jota asia koskee.

III OSASTO

RAHOITUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET JA YLEISET SÄÄNNÖKSET

16 artikla

Tukiosuudet ja tukea koskevat yksityiskohtaiset säännöt

1. Rahaston tuki ei voi ylittää suhteessa siihen hyväksyttyjen investointien korvauskelpoisiin kuluihin:

- a) 50:tä prosenttia alueilla, joita tavoitteet 1 ja 6 koskevat;
- b) 30:tä prosenttia muilla alueilla.

2. Rahaston tuki annetaan yleensä pääomatuen muodossa. Jos muita tukimuotoja käytetään, ne eivät saa vastaavasti ylittää tätä pääomatukea.

3. Jäsenvaltioiden on osallistuttava investointien rahoittamiseen vähintään 5 prosentilla korvauskelpoisista kuluista.

4. Tuensaajien osallistumisen on oltava suhteessa investointien niihin kuluihin, jotka voidaan korvata, vähintään:

- a) 25 prosenttia alueilla, joita tavoitteet 1 ja 6 koskevat;
- b) 45 prosenttia muilla alueilla.

5. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa alalla, jota tämä asetus koskee, tukitoimenpiteitä, joiden myöntämistä koskevat edellytykset tai yksityiskohtaiset säännöt poikkeavat tässä asetuksessa säädetystä edellytyksistä tai yksityiskohtaisista säännöistä tai joiden määrät ylittävät tässä asetuksessa säädettyt ylärajat, edellyttäen, että kyseiset toimenpiteet toteutetaan perustamissopimuksen 92—94 artiklan mukaisesti.

17 artikla

Tuen maksamista koskevat menettelyt

1. Asetuksen (ETY) N:o 4253/88 21 artiklan mukaisesti suoritettavat ennakot ja jäljellä olevat erät maksetaan mainitun asetuksen 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyille viranomaiselle tai tarvittaessa mainitun asetuksen 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle välittäjälle siten, että kyseisistä maksuista annetaan tieto jäsenvaltiolle.

2. Viranomaisen tai välittäjän on tarkastettava lopullisten maksunsaajien menoihin liittyvät liiteasiakirjat ja varmistauduttava niiden asianmukaisuudesta ennen yhteisön rahoitusosuuden maksamista. Viranomaisen tai välittäjän on myös tehtävä tarkastuksia paikalle tarkastaakseen, että tukihakemukseen merkityt osatekijät ja todellinen tilanne vastaavat toisiaan.

3. Kunkin vuosineljänneksen lopussa viranomaisen tai välittäjän on toimitettava komissiolle luettelo maksunsaajille suoritetuista maksuista.

4. Komissiolle toimitetaan kunakin vuonna kertomus täytäntöönpanosta.

18 artikla

Tarkastukset

Tarkastukset suoritetaan asetuksen (ETY) N:o 4253/88 23 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Toimenpideohjelmat, jotka on esitetty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1993 tämän asetuksen mukaisesti ja

joille ei ole myönnetty rahaston tukea, voidaan sisällyttää vuosien 1994 ja 1999 välisenä aikana rahoitettaviin toimenpideohjelmiin, jos ne täyttävät tämän asetuksen ehdot ja jos ne kuuluvat yhteisön tukikehykseen. Asetuksen (ETY) N:o 4253/88 15 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta.

2. Tämän asetuksen mukaan korvauskelpoiset investoinnit, joihin liittyvät työt on aloitettu 1 päivän heinäkuuta 1993 ja 31 päivän joulukuuta 1993 välisenä aikana, voidaan rahoittaa vuosien 1994 ja 1999 välisenä aikana, jos ne täyttävät tämän asetuksen ehdot, sillä edellytyksellä, että ne sisältyvät tukihakemukseen, jonka jäsenvaltio on tehnyt viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 1994.

3. Tämän asetuksen 8 artiklassa tarkoitetut valintaperusteet, joita sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimenpideohjelmiin, ovat tukihakemuksen vastaanottopäivänä voimassa olevat valintaperusteet.

4. Avustukset asetuksen (ETY) N:o 4256/88 10 artiklan 3 kohdan tarkoittamien hankkeiden perusteella maksetaan tämän asetuksen 17 ja 18 artiklan mukaisesti.

20 artikla

Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Komissio antaa tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt asetuksen (ETY) N:o 4253/88 29 artiklan 1 kohdan 2—5 alakohdissa säädettyä menettelyä noudattaen.

21 artikla

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 866/90.

2. Viittauksia kumottuun asetuksen pidetään viittauksina tähän asetukseen ja ne luetaan liitteenä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

22 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä, 20 päivänä maaliskuuta 1997.

Neuvoston puolesta

J. VAN AARTSEN

Puheenjohtaja

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EYT) N:o 866/90	Tämä aset
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla 1 kohta	3 artikla
3 artikla 2 kohta 1 alakohta	4 artikla
3 artikla 2 kohta ensimmäinen alakohta	5 artikla
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artikla
10 artikla	10 artikla 1 kohta
10 a artikla	10 artikla 2 kohta
11 artikla	11 artikla
12 artikla	12 artikla
13 artikla	13 artikla
14 artikla	14 artikla
15 artikla	15 artikla
16 artikla	16 artikla
17 artikla	17 artikla
18 artikla	18 artikla
19 artikla	19 artikla 1, 2 ja 3 kohta
21 artikla 1 kohta	19 artikla 4 kohta
23 artikla	20 artikla
—	21 artikla
24 artikla	22 artikla

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 952/97,
annettu 20 päivänä toukokuuta 1997,
tuottajaryhmistä ja niiden liitoista**

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

nyt asianomaisilla alueilla estämättä kuitenkaan suunnitellun järjestelmän ulottamista koskemaan myös alueita, joilla se osoittautuisi tarpeelliseksi,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

(5) tunnustamisjärjestelmän avulla tulisi kuitenkin varmistaa, että tilojen ryhmittäminen tapahtuu elimissä, joilla on tuotantoa sekä markkinoille saattamista koskevat asianmukaiset säännökset ja jotka antavat riittävät takeet toimintansa vakaudesta ja tehokkuudesta ja joiden asema ja taloudellinen toiminta ei ole ristiriidassa yhteismarkkinoiden toiminnan eikä perustamissopimuksen yleisten tavoitteiden kanssa,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

(1) tuottajaryhmistä ja niiden liitoista 19 päivänä kesäkuuta 1978 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1360/78 ⁽⁴⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin; muutettaessa vielä uudelleen tätä asetusta olisi selvytyden ja järkevyyden vuoksi muotoiltava kyseiset säännökset uudelleen,

(6) sen lisäksi että maanviljelijöitä kannustetaan yhdistymään tuottajaryhmiksi, olisi rohkaistava näistä ryhmistä koottujen liittojen muodostamista, jotta tarjontaa voitaisiin keskittää laajemmin kuin yhden ryhmän tasolla,

(2) yhteisölle on nykyisin ominaista maataloustuotteiden tarjonnan ja markkinoille saattamisen osalta erilaiset tilanteet sen eri alueiden välillä,

(7) perustamisen ja hallinnollisen toiminnan kulujen osittaiseksi kattamiseksi tarkoitettujen tukien myöntäminen muodostaa mahdollisesti tarvittavan kannustimen ryhmien ja niiden liittojen perustamiselle sekä olemassaolevien tuottajajärjestöjen sopeutumiselle vaadittuihin edellytyksiin,

(3) edellä mainittujen epäkohtien jatkuva esiintyminen on esteenä perustamissopimuksen 39 artiklan 1 kohdassa lueteltujen tavoitteiden toteuttamiselle; se vaikeuttaa maatalouden tuottavuuden lisäämistä, teknisen kehityksen edistämistä, tuotannon järkevästä kehittämisestä, tuotantotekijöiden hyödyntämistä parhaalla mahdollisella tavalla sekä maatalousväestön kohtuullisen elintason takaamista ja markkinoiden vakauttamista; sitä paitsi se vaikuttaa herkästi kuluttajahintojen tasoon,

(8) liitoille myönnettävälle tuelle olisi kuitenkin asetettava enimmäismäärä sen seikan huomioon ottamiseksi, että jokainen liittoon kuuluva ryhmä on ja saanut tai saa yhä tukea perustamiselle ja hallinnolliselle toiminnalle,

(4) tätä tilannetta voidaan parantaa siten, että maanviljelijät yhdistyvät ryhmiksi, jotta he voivat osallistua taloudelliseen kehitykseen yhteisellä toiminnalla, jolla pyritään tarjonnan keskittämiseen ja tuotannon mukauttamiseen markkinoiden vaatimuksiin; tällaista ryhmittymistä on rohkaistava jo

(9) tukien myöntäminen ryhmille ja liitoille olisi tehtävä pakolliseksi, jotta varmistetaan suunnitellun järjestelmän soveltaminen kaikilla yhteisön alueilla, joilla se osoittautuu tarpeelliseksi; olisi lisäksi määritettävä näiden tukien enimmäismäärät, ja samalla olisi kuitenkin mahdollistettava näiden määrien ylittäminen myönnettäessä tukia sellaisille alueille tai aloille, joilla on erityisiä vaikeuksia,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 115, 19.4.1996, s. 60.

⁽²⁾ Lausunto annettu 13 päivänä toukokuuta 1997 sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL N:o C 204, 15.7.1996, s. 38.

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 166, 23.6.1978, s. 1., asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

- (10) tuottajaryhmien perustamisessa Portugalissa todettun erityisen viivästyksen vuoksi on aiheellista voimistaa toimenpiteitä kyseissä jäsenvaltioissa, kuten asetuksessa (ETY) N:o 746/93 ⁽¹⁾ on hyväksytty; tähän asetukseen otetaan mainitun asetuksen tuottajaryhmiä ja tuottajien liittoja koskevat säännökset; on aiheellista kumota asetus näiltä osin,
- (11) on tarpeen säätää jäsenvaltioille ja muille asianomaisille tiedoksi annettavasta jokaisen vuoden alussa julkaistavasta luettelosta, joka sisältää tiedot edellisen vuoden aikana hyväksytyistä ryhmistä ja niiden liitoista sekä samana ajanjaksona tunnustamisensa menettäneistä ryhmistä ja niiden liitoista,
- (12) suunnitellut toimenpiteet ovat kokonaisuudessaan yhteisön edun mukaisia ja niiden avulla pyritään toteuttamaan perustamissopimuksen 39 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritellyt tavoitteet, näihin mukaan lukien yhteismarkkinoiden toiminnan kannalta tarpeellisten rakenteiden mukautukset; nämä toimenpiteet muodostavat siten yhteisen toiminnan asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamista koskevista säännöksistä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosaston osalta 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4256/88 ⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti,
- (13) komission on voitava varmistua, että jäsenvaltioiden antamat yhteisen toiminnan soveltamiseksi tarkoitetut säännökset noudattavat yhteisen toiminnan edellytyksiä; sen on lisäksi kyettävä arvioimaan joka vuosi yhteisen toiminnan soveltamisen käytännön tuloksia,
- (14) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto voi edistää maataloustuotteiden tarjontarakenteen parantamista niillä alueilla, joilla tällainen parantaminen on välttämätöntä, ja että vuosittaiset menoennusteet, jotka tehdään maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 950/97 ⁽³⁾ 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kattavat tässä asetuksessa säädetty toimet,
- (15) tiettyjen suunniteltujen toimenpiteiden myöhemmän täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission välinen tiivis yhteistyö; tämä voidaan varmistaa tarkoituksenmukaisella tavalla komiteassa, joka on perustettu maatalouden rakennepoliittikka ja maaseudun kehittämistä varten.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Nykyisin tietyillä alueilla havaittujen maataloustuotteiden tarjonnassa ja markkinoille saattamisessa esiintyvien ja tuottajien riittämättömästä järjestäytymisestä johtuvien rakenteellisten epäkohtien korjaamiseksi tällä asetuksella laaditaan näille alueille järjestelmä, jonka tarkoituksena on rohkaista tuottajaryhmien ja niiden liittojen perustamista.

I OSASTO

Soveltamisala

2 artikla

Tätä asetusta sovelletaan seuraavilla alueilla:

- Italiassa,
- seuraavilla Tanskan alueilla: Languedoc-Roussillon, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Midi-Pyrénées, Korsika, Drômen ja Ardèchen departementit sekä merentakaiset departementit,
- Belgiassa,
- Kreikassa,
- Espanjassa,
- Portugalissa,
- Irlannissa,
- Itävallassa,
- Suomessa.

3 artikla

1. Espanjan, Italian, Itävaltan, Kreikan, Portugalin ja Suomen osalta tätä asetusta sovelletaan seuraaviin tuotteisiin:

- a) perustamissopimuksen liitteessä II lueteltuihin maan kasvutuotteisiin ja kotieläintalouden tuotteisiin, lukuun ottamatta:

⁽¹⁾ EYVL N:o L 77, 31.3.1993, s. 14.

⁽²⁾ EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 25, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2085/93 (EYVL N:o L 193, 31.7.1993, s. 44).

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.

- hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tuotteita,
 - humalaa (CN-koodi 1210),
 - silkkiäistoukkia (CN-koodi 0106 00 99);
- b) tämän asetuksen liitteessä I lueteltuihin jalostettuihin maataloustuotteisiin.

2. Ranskassa tätä asetusta sovelletaan:

- a) tuoreista rypäleistä valmistettuihin viineihin ja osittain käyneisiin rypälemehuihin, joiden käyminen on pysäytetty, mistelit mukaan lukien (CN-koodit 2204 10, 2204 21, 2204 29 ja 2204 30 10) seuraavilla alueilla: Languedoc-Roussillon, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Midi-Pyrénées ja Korsika,
- b) hajusteiden valmistukseen käytettäviin kasveihin ja laventeliin (CN-koodista ex 1211) seuraavilla alueilla: Provence-Alpes-Côte d'Azur ja Drômen ja Ardèchen departementit,
- c) syötäväksi tarkoitettuihin oliiveihin (CN-koodi 0710 80 10) seuraavilla alueilla: Languedoc-Roussillon, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Korsika ja Drômen departementti,
- d) merentakaisissa departementeissa CN-koodiin 0102 kuuluviin eläviin nautoihin, CN-koodeihin alkaen ex 0201 ja ex 0202 kuuluviin naudan ruhoihin, yhdistetyn nimikkeistön lukuun 6 kuuluviin eläviin kasveihin ja kukkaviljelytuotteisiin, niihin yhdistetyn nimikkeistön lukuihin 7 ja 8 kuuluviin tuoreisiin hedelmiin ja vihanneksiin, joita asetus (EY) N:o 2200/96 ei kata, sekä CN-koodiin 0905 00 00 kuuluvaan vaniljaan ja CN-koodiin 1211 kuuluviin kasveihin,
- e) oliiviöljyyn (CN-koodi 1509) 2 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilla suurkaupunkiseuduilla.

3. Belgiassa tätä asetusta sovelletaan:

- a) viljatuotteisiin (CN-koodit 1001—1005, 0709 90 60 ja 0712 90 19),
- b) eläviin nautoihin (CN-koodi 0102 lukuunottamatta CN-koodia 0102 90 90),
- c) porsaisiin (CN-koodi ex 0103),
- d) sinimailaseen (CN-koodi ex 1214).

4. Irlannissa tätä asetusta sovelletaan:

- a) viljatuotteisiin (CN-koodit 1001, 1003 ja 1004),
- b) perunoihin (CN-koodi 0701 90),
- c) eläviin nautoihin (CN-koodi 0102 lukuunottamatta CN-koodia 0102 90 90) ja naudanlihaan ruhoina ja neljännesruhoina (CN-koodit ex 0201 ja ex 0202),
- d) eläviin lampaisiin ja vuohiin (CN-koodi 0104) ja lampaan- ja vuohenlihaan ruhoina (CN-koodi ex 0204).

II OSASTO

Tuottajaryhmien ja niiden liittojen tunnustaminen

4 artikla

Jäsenvaltioiden on tunnustettava tuottajaryhmät ja niiden liitot, mukaan lukien tämän asetuksen voimaantuloheikellä olemassaolevat yhteenliittymät:

- a) jotka sitä pyytävät,
- b) jotka täyttävät 5 ja 6 artiklassa luetellut edellytykset;
- c) ryhmän ollessa kyseessä, jos:
- niiden jäsenistä vähintään kaksi kolmasosaa harjoittaa yritystoimintaa jollakin 2 artiklassa tarkoitettulla alueella,
 - niiden tuotannosta, jota pidetään kaupan 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, vähintään puolet on lähtöisin 2 artiklassa tarkoitetuilta alueilta.

Tunnustaminen käsittää 3 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen liittyvän toiminnan kullakin alueella, jolla tätä asetusta sovelletaan.

5 artikla

1. Tuottajaryhmät:

- a) perustetaan, jotta niissä jäsenenä olevat tuottajat voivat yhdessä toimien mukauttaa tuotantonsa ja tarjontansa markkinoiden vaatimuksiin;

⁽¹⁾ EYVL N:o L 297, 21.11.1996, s. 1.

b) muodostuvat:

- yksittäisistä tuottajista tai
- yksittäisistä tuottajista ja maataloustuotteiden tuotanto- tai jalostusjärjestöistä, joihin kuuluu ainoastaan maataloustuottajia.

”Tuottajalla” tarkoitetaan yhteisön alueella maataloutta harjoittavaa yrittäjää:

- joka tuottaa 3 artiklassa tarkoitettuja maan kasvu- tuotteita ja kotieläintalouden tuotteita, tai
- joka tuottaa perustuotteita ja lisäksi 3 artiklassa tarkoitettuja näistä jalostettuja tuotteita.

2. Kyseiset jäsenvaltiot voivat hyväksyä tuottajaryhmiä, joihin kuuluu muitakin kuin 1 kohdassa tarkoitettuja jäseniä, jos niiden kansallisissa säännöksissä tästä säädetään. Tällöin näiden ryhmien säännöissä on taattava, että 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenien valvovat ryhmä ja niiden päätöksiä.

3. Liitot muodostuvat tunnustetuista tuottajaryhmistä ja pyrkivät laajemmalla tasolla samoihin päämääriin kuin tuottajaryhmät.

6 artikla

1. Kaikkien tuottajaryhmien tai liittojen on täytettävä sen alan tai niiden tuotteiden osalta, jolle tai joille ne ovat tunnustetut, seuraavat yleiset edellytykset:

- a) niiden on edistettävä toiminnallaan, jolle ne hakevat tunnustamista, perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden toteuttamista;
- b) niiden on määritettävä ja sovellettava 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden osalta:
 - yhteisiä tuotantosääntöjä, erityisesti tuotteiden laatuun tai luonnonmukaisiin tuotantomenetelmiin liittyen
 - yhteisiä markkinoille saattamista koskevia sääntöjä,
 - tuotannon arviointia koskevia sääntöjä, erityisesti satoa ja sen käyttömahdollisuuksia koskevia tietoja.
- c) niiden säännöissä on oltava ryhmissä olevia tuottajia ja liittoihin kuuluvia tunnustettuja tuottajaryhmiä koskeva velvoite saattaa markkinoille koko kaupan pidettävä tuotanto niiden tuotteiden osalta, joita var- ten ne ovat liittyneet ryhmään tai liittoon, ryhmän tai

liiton vahvistamien ja valvomien toimitusta ja markkinoille saattamista koskevien sääntöjen mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat sallia tämän velvoitteen korvaamisen ryhmälle tai liitolle asetetulla velvoitteella saattaa markkinoille koko kaupan pidettävä sellaisten tuotteiden tuotanto, joiden suhteen ne on tunnustettu, joko jäsenen nimissä ja jäsenen lukuun tai jäsenen lukuun, mutta ryhmän tai liiton nimissä tai ryhmän ja liiton nimissä ja näiden lukuun. Ryhmä tai liitto voi kuitenkin sallia jäsentensä saattaa markkinoille osan tuotannosta ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Tuottajaryhmien ollessa kyseessä tätä velvoitetta ei sovelleta siihen tuotannon osaan, josta tuottajat ovat solmineet myyntisopimuksia tai myöntäneet etuoikeuksia ennen ryhmään liittymistä, jos kyseiselle ryhmälle oli ilmoitettu näin sovittujen velvoitteiden laajuudesta ja kestosta ennen ryhmään liittymistä.

d) niiden säännöissä on oltava määräyksiä varmistamaan, että ryhmästä tai liitosta eroa pyytävät jäsenet voivat halutessaan erota:

- jos he ovat olleet ryhmän tai liiton jäseniä vähintään kolmen vuoden ajan näiden tunnustamisen jälkeen ja
- jos he ilmoittavat eroaikeistaan kirjallisesti ryhmälle tai liitolle vähintään 12 kuukautta ennen eroa.

Näitä määräyksiä sovelletaan sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden kansallisten lakien tai asetusten soveltamista, joiden tarkoituksena on suojella määrättyissä tapauksissa ryhmää tai liittoa tai niiden velkojia jäsenen eron mahdollisesti aiheuttamilta taloudellisilta seurauksilta tai estää jäsentä eroamasta budjettivuoden aikana;

- e) niiden on osoitettava harjoittavansa riittävää taloudellista toimintaa;
- f) rajoittamatta 4 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan soveltamista, niiden on pidätyttävä perustamisensa ja koko toimintansa osalta kaikesta yhteismarkkinoiden toiminnan ja perustamissopimuksen yleisten tavoitteiden toteuttamisen vastaisesta ja erityisesti kaikesta kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvasta syrjinnästä;

- jäseniksi liittyvien tuottajien tai ryhmien välillä tai
 - kauppakumppaniensa välillä.
- g) niiden on oltava oikeushenkilöitä tai niillä on oltava kansallisen lainsäädännön mukaan oikeuksien ja velvollisuuksien kantamiseen tarvittava oikeuskelpoisuus;
- h) niiden on pidettävä erillistä kirjanpitoa toiminnasta, jonka suhteen ne on tunnustettu. Tätä kirjanpitoa ja kaikkeen ryhmän tai liiton muuhun toimintaan liittyvää kirjanpitoa voidaan tarkastaa, jotta varmistutaan, että e alakohdassa säädetty edellytys täytetään ja jotta mahdollistetaan tukien laskeminen ja näiden käytön valvominen;
- i) niillä ei saa olla määräävää asemaa yhteismarkkinoilla, ellei se ole tarpeellista perustamissopimuksen 39 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi;
- j) tuottajaryhmien osalta, joihin kuuluvat myös 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut järjestöt, on sisällytettävä sääntöihinsä näiden järjestöjen osalta niiden jäseniä koskeva velvoite noudattaa b ja c alakohdassa säädettyjä edellytyksiä viimeistään:
- siitä päivästä lähtien, jona tunnustaminen tulee voimaan tai
 - niiden liittymispäivästä lähtien, jos se on myöhempi kuin tunnustamispäivä.

2. Edellä 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettu markkinoille saattaminen käsittää seuraavat toiminnot:

- a) tarjonnan keskittäminen,
- b) kauppakunnostus,
- c) tarjonta tukkuostajille.

3. Asetuksen (ETY) N:o 4253/88 ⁽¹⁾ 29 artiklan 1 kohdan 2—5 alakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen päätetään seuraavista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä:

⁽¹⁾ Asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 19 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88 (EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3193/94 (EYVL N:o L 337, 24.12.1994, S. 11).

- a) tarvittaessa perusteet, jotka 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen yhteisten sääntöjen on täytettävä,
- b) vähimmäisviljelyalaa, liikevaihtoa tai kyseisen tuotteen tai tuoteryhmän tuotantomäärää, joka on lähtöisin jäseniltä, joita ryhmien ja niiden liittojen on 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettulla tavalla edustettava, sekä tarvittaessa niiden jäsenien vähimmäismäärää.
- c) toimialuetta, vähimmäisviljelyala mukaan lukien, liikevaihtoa ja sitä osaa kyseisen tuotteen tai tuoteryhmän kansallisesta tuotemäärästä, joka tulee ryhmiltä, joita liittojen on edustettava, sekä tarvittaessa liitossa jäseninä olevien tuottajaryhmien vähimmäismäärää.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on:

- päätettävä tunnustamisen myöntämisestä kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä,
- ilmoitettava päätöksestään komissiolle kahden kuukauden kuluessa.

8 artikla

Tuottajaryhmän tai liiton tunnustaminen peruutetaan:

- a) jos tässä asetuksessa säädettyjä tunnustamisen edellytyksiä ei täytetty tai ei enää täytetä,
- b) jos tunnustaminen perustuu virheellisiin tietoihin,
- c) jos ryhmä tai liitto on saanut tunnustuksen vilpillisesti,
- d) jos komissio toteaa, että perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa voidaan soveltaa tämän asetuksen 17 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja sovittuun käytäntöön.

Edellä ensimmäisenkohdan c alakohdassa säädettyssä tapauksessa tunnustamisen peruuttamisella on taannehtiva vaikutus ja 10 artiklan nojalla myönnettyt tuet peritään takaisin.

9 artikla

Komissio varmistaa joka vuoden alussa *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistavan, tuotteittain tai tuo-

teryhmittäin jaotellun luettelon edellisen vuoden aikana tunnustetuista tuottajaryhmistä ja niiden liitoista.

Se varmistaa myös edellisen vuoden aikana peruutettujen tunnustamisten julkaisun.

III OSASTO

Tuottajaryhmille ja niiden liitoille myönnettävät tuet

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tunnustetuille ryhmille ja liitoille niiden tunnustamispäivää seuraavan kolmen vuoden ajan tukia niiden perustamisen kannustamiseksi ja niiden hallinnollisen toiminnan helpottamiseksi. Nämä tuet voidaan maksaa viiden vuoden ajan.

2. 1 päivänä heinäkuuta 1985 jälkeen tunnustetuille tuottajaryhmille tunnustamispäivää seuraaviksi viideksi vuodeksi myönnetyn tuen määrä:

- a) on ensimmäisenä, toisena, kolmantena, neljäntenä ja viidentenä vuonna kunakin vastaavasti enintään viisi prosenttia, viisi prosenttia, neljä prosenttia, kolme prosenttia ja kaksi prosenttia 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuilta niiden jäseniltä tulevien ja markkinoille saatettavien tuotteiden arvosta, joiden suhteen tuottajaryhmä on tunnustettu,
- b) ei voi olla suurempi kuin kyseisen ryhmän todelliset perustamiseen ja hallinnolliseen toimintaan liittyvät kustannukset,
- c) maksetaan vuotuisissa erissä enintään seitsemän vuoden kuluessa tunnustamispäivästä.

3. Liitoille myönnettävien tukien määrä:

- a) on ensimmäisenä, toisena ja kolmantena vuonna, tässä järjestyksessä, enintään 60, 40 ja 20 prosenttia perustamisen ja hallinnollisen toiminnan todellisista kuluista;
- b) ei voi kuitenkaan ylittää 120 000 ecun kokonaismäärää.

4. Neuvosto voi määränemmistöllä komission ehdotuksesta tarkoin määrätä ajanjaksoksi ja tietyille alueille ja tuotteille, joilla on erityisiä vaikeuksia sopeutua yhteisen

maatalouspolitiikan vaatimuksiin ja taloudellisiin seuraamuksiin, vahvistaa korkeamman tuen määrän kuin mitä 2 ja 3 kohdassa on säädetty.

5. Portugalia koskevat 2 kohdan a alakohdan prosenttimäärät ovat kaksinkertaiset ja 3 kohdan a alakohdan vastaavat prosenttimäärät ovat 100, 80 ja 40.

11 artikla

1. Tuet myönnetään ainoastaan

- a) siltä osin kuin ryhmä tai liitto ei ole jo saanut tukea kansallisen lainsäädännön perusteella,
- b) niiden 6 artiklassa säädettyjen edellytysten noudattamisesta aiheutuvien perustamisen ja hallinnollisen toiminnan todellisten lisäkulujen osalta, jos kyseessä on ryhmät tai niiden liitot, jotka ovat muodostuneet jo olemassaolevista järjestöistä tai jotka on perustettu olemassaoleviin järjestöihin kuuluvien tuottajien toimesta.

2. Edellä 10 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden arvo lasketaan joka vuodelle kiinteämääräisesti:

- a) 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti markkinoille saatetun vuotuisen määrän ja
- b) saatujen keskimääräisten tuottajahintojen perusteella.

3. Edellä 10 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen perustamisen ja hallinnollisen toiminnan todellisten kulujen käsitteen rajaamiselle tarpeelliset tarkennukset annetaan asetuksen (ETY) N:o 4253/88 29 artiklan 1 kohdan 2—5 alakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

IV OSASTO

Yleiset ja rahoitusta koskevat säännökset

12 artikla

1. Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet muodostavat asetuksen (ETY) N:o 4256/88 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteisen toiminnan.

2. Asetuksen (ETY) N:o 950/97 3 artiklaa sovelletaan

13 artikla

Komissio antaa ennen 1 päivää tammikuuta 1997 neuvostolle kertomuksen tässä asetuksessa säädetyn yhteisen toiminnan toteuttamisen tuloksista jäsenvaltioiden antamien tietojen perusteella.

14 artikla

Tämän asetuksen 10 artiklassa säädetyt toimet sekä puuvilla-alan tuottajaryhmittymistä ja niiden liitoista 15 päivänä helmikuuta 1982 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 389/82⁽¹⁾ mukaiset tuet sisältyvät asetuksen (EY) N:o 950/97 31 artiklan 1 kohdassa säädettyihin menoennusteisiin.

15 artikla

1. Tuki maksetaan asetuksen (ETY) N:o 4253/88 21 artiklan mukaisesti. Jäljellä olevan erän tai koko korvauksen maksaminen perustuu mainitun artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen edellytysten lisäksi kuitenkin myös:

- ilmoitukseen yhden kalenterivuoden aikana jäsenvaltioille aiheutuneista menoista, ja
- kyseisen kalenterivuoden aikana toteutettuja toimenpiteitä koskevaan kertomukseen, joka laaditaan mainitun asetuksen 25 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

jotka on esitettävä komissiolle ennen seuraavan vuoden heinäkuun 1 päivää.

16 artikla

Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt 15 artiklan soveltamisesta kuultuaan asetuksen (ETY) N:o 4253/88 29 artiklan 1 kohdan 2—5 alakohdassa tarkoitettua komiteaa.

17 artikla

Jos komissio toteaa tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan annetun asetuksen N:o 26⁽²⁾ 2 artiklan nojalla, että perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa voidaan soveltaa sopimuksiin, päätöksiin tai sovittuihin käytäntöihin:

- joilla 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut henkilöt yhdistyvät tämän asetuksen edellytysten

mukaiseksi ryhmäksi tai ryhmät yhdistyvät tämän asetuksen edellytysten mukaiseksi liitoksi, tai

- joilla 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut yhteiset säännöt annetaan tai pannaan täytäntöön,

niitä koskevaa päätöstä sovelletaan ainoastaan toteamis-päivämäärästä lähtien.

18 artikla

Tämä asetus ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta toteuttaa tämän asetuksen kattamalla alalla täydentäviä tukitoimenpiteitä, joiden myöntämisen edellytykset tai joiden myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt poikkeavat tässä asetuksessa säädettyistä tai joiden tuen määrät ylittävät siinä säädetyt ylärajat, jos nämä toimenpiteet toteutetaan perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedoksi:

- a) tämän asetuksen soveltamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään kuukauden kuluttua niiden antamisesta;
- b) kertomuksen tämän asetuksen soveltamisen tuloksista joka vuosi ennen 31 päivää maaliskuuta.

20 artikla

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 1360/78.

2. Kumotaan asetus (ETY) N:o 746/93 siltä osin kuin se koskee tuottajaryhmiä tai tuottajien liitoja.

3. Viitauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen ja ne luetaan liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

21 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 51, 23.2.1982, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3308/89 (EYVL N:o L 371, 20.12.1989, s. 1).

⁽²⁾ EYVL N:o 30, 20.4.1962, s. 993/62.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 1997.

Neuvoston puolesta

J. VAN AARTSEN

Puheenjohtaja

LIITE I

LUETTELO 3 ARTIKLAN 1 KOHDAN b ALAKOHDASSA TARKOITETUISTA JALOSTETUISTA TUOTTEISTA

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0201 } ex 0202 } ex 0203 } ex 0204 ex 0205 00 00	Liha: — naudansukuisten eläinten, neljännesruhoina — siansukuisten eläinten, puoliruhoina — lampaansukuisten eläinten, ruhoina — hevosensukuisten eläinten
ex 0206	Naudansukuisten, siansukuisten ja lampaansukuisten eläinten syötävät osat
ex 0207 lukuunottamatta 0207 31 00 0207 39 90 ja 0207 50	CN-koodista 0105 siipikarjan liha ja syötävät osat (maksaa lukuunottamatta), tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytetyt
0207 31 00 0207 39 0207 50 0210 90 71 0210 90 79	Siipikarjan maksa, tuore, jäähdytetty, jäädytetty, suolattu tai suolavedessä
0208 10 10	Kaninliha
0406	Juustot ja juustoaaine
ex 1214 10 00 ex 1214 90 90	Kuivatut rehut
1509 1510 00	Oliiviöljy
2204 30 10	Osittain käynyt rypälemehu, jonka käyminen on pysäytetty muuten kuin alkoholia lisäämällä
2204 10 2204 21 2204 29	Tuoreista rypäleistä valmistettu viini; rypälemehu, jonka käyminen on pysäytetty alkoholia lisäämällä (mistellit mukaan lukien)

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 1360/78	Nykyinen asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	11 artikla
12 artikla	12 artikla
13 artikla	13 artikla
14 artikla	14 artikla
15 artiklan 1 kohta	15 artikla
15 artiklan 2 kohta	16 artikla
17 artikla	17 artikla
18 artikla	18 artikla
19 artikla	19 artikla
—	20 artikla
20 artikla	21 artikla
Liite	Liite I
—	Liite II
Asetus (ETY) N:o 746/93	Nykyinen asetus
1 artiklan 1 kohdan a alakohta (siltä osin kuin se koskee tuottajaryhmiä ja tuottajien liittoja, joista säädetään tässä asetuksessa)	10 artiklan 5 kohta
1 artiklan b alakohta	10 artiklan 5 kohta
1 artiklan c alakohta	10 artiklan 3 kohdan b alakohta